Rituale Romanum
PARVUM

(Ritualėlis)

Auctoritate et mandato
Excellentissimi, Illustrissimi ac Reverendissimi
Joseph Skvireckas, S. T. D-ris,
Archiepiscopi et Metropolitae Kaunensis
editum textibusque lituanis probe
revisis adornatum

Cura et studio
Alexandri Dambrauskas, S. T. M.
Capituli Basilicae Metropolitanae
Praelati,
Sumptibus vero
Societatis S. Casimiri.

KAUNAE
In Officina Typographica „Šviesa“.
Anno salutis 1930.

Nr. 194.

IMPRIMATUR.

Kaunas, 25 ianuarii 1930

† Joseph, Archieppus

Index rerum.

Corrigenda:

p. l.	impr.	fassc.	legas:	fasc.
36	„	VI	„	V
39	„	confesionis	„	confessionis
40	„	VII	„	VI

Lectori benevolo.

Cum venerabilis clerus lituanus pervetustis Ritualis Romani editionibus (Vilnensi Cracoviensi aliisque), parum rectos textus lituanos complectentibus, hucusque utatur, cumque nova ab Episcopatu lituano electa Commissio Rituali Romano plenissimo ad usum ecclesiarum Provinciae Lituanae redigendo hoc grande opus suum nonnisi elapso longiori, ni fallor, temporis intervallo perficere valeat, ideo novissimo ad dubium ab Excellentissimo Archiepiscopo Kaunensi propositum S. Rituum Congregationis affirmativo responsu [1]) innixi, eas Ritualis Romani partes, quae usui quotidiano vel maxime necessariae sunt, e Rituali Romano a Ssmo Domino nostro Papa Pio XI die 10 Junii 1925 an. pro Ecclesiis Poloniae approbato (quod infra breviter litteris R. P. a nobis designabitur) depromptas hic edi curavimus, adjectis textibus lituanis a perillustri J. L a u k a i t i s, praelato Capituli Vilkaviškensis, bene revisis, correctis et perpolitis, cui pro isto haud exiguo labore liceat nobis hic publice summas gratias significare.

Pergratum nobis foret, si hoc Rituale Parvum clero lituano in animarum cura saltem qualicunque adjumento esse posset. Scribebam Kaunae, die 11 Januarii, 1930 an.

Praelatus *A. Dambrauskas*, S. T. M.

---

[1]) Cfr. „Tiesos Kelias“, fasc. 12, 1929, pag. 124—125.

Caput I

ORDO BAPTISMI PARVULORUM

(R. P. p. 15—30)

1. Sacerdos interrogat infantem (si plures sint baptizandi, singulariter singulos): N., ko nori iš Dievo Bažnyčios?

Patrinus respondet: Tikėjimo.

Sacerdos (etiam singulariter singulis): Ką tau tikėjimas duoda?

Patrinus respondet: Amžinąjį gyvenimą.

2. Sacerdos: Jei nori laimėti amžinąjį gyvenimą, laikykis įsakymų. Mylėk Viešpatį savo Dievą visa savo širdimi, visa savo siela, visu savo protu, ir savo artimą kaip patsai save.

3. Deinde ter exsufflat leniter in faciem infantis, et dicit semel (singulariter singulis).

Exi ab eo (ea), immúnde spíritus, et da locum Spíritui Sancto Paráclito.

4. Postea pollice facit signum Crucis in fronte, et in pectore infantis, dicens (singulariter singulis)

Accipe signum Crucis tam in fron ✠ te, quam in cor ✠ de, sume fidem caeléstium praeceptórum: et talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis.

OREMUS. ORATIO.

(In plurali pro pluribus).

Preces nostras, quaésumus, Dómine, cleménter exáudi: et hunc Eléctum tuum N. (hanc Eléctam tuam N.) Crucis Domínicae

impressíone signátum (am) perpétua virtúte custódi: ut magnitúdinis glóriae tuae rudiménta servans, per custodiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis gloriam pervenire mereátur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

5. Deinde imponit manum super caput infantis (singulorum infantium), et postea manum extensam tenens dicit:

OREMUS. ORATIO.

(In plurali pro pluribus).

Omnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem (hanc fámulam tuam N., quam) ad rudiménta fidei vocáre dignátus es: omnem caecitátem cordis ab eo (ea) expélle: disrúmpe omnes láqueos sátanae, quibus fúerat colligátus (-a): áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuae, ut signo sapiéntiae tuae imbútus (-a) ómnium cupiditátum fetóribus cáreat, et ad suávem odórem praeceptórum tuórum laetus (-a) tibi in Ecclésia tua desérviat, et profíciat de die in diem. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

6. Deinde Sacerdos benedicit sal, quod semel benedictum alias ad eundem usum deservire potest.

Benedictio salis:

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in caritáte Dómini nostri Jesu ✠ Christi, et in virtúte Spíritus

✠ Sancti. Exorcízo te per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum ✠ , qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári praecépit, ut in nomine sanctae Trinitátis efficiáris salutáre sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sancti ✠ fices, et benedicéndo bene ✠ dícas, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nomine ejùsdem Dómini nostri Jesu Chrísti qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et saéculum per ignem.

℟. Amen.

7. Deinde immittit modicum salis benedicti in os infantis, dicens (singulariter singulis).

N. Accipe sal sapiéntiae: propitiátio sit tibi in vitam aetérnam. ℟. Amen.

Sacerdos Pax tibi.

℟. Ex cum spiritu tuo.

OREMUS. ORATIO

(In plurali pro pluribus).

Deus patrum nostrórum, Deus univérsae cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.) respícere dignéris propítius, et hoc primum pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur caelésti, quátenus sit semper spíritu fervens, spe gaudens, tuo semper nó-

mini sérviens. Perduc eum (eam), Dómine, quaésumus, ad novae regenerātiónis lavácrum, ut cum fidélibus tuis prómissiónum tuárum aetérna praémia cónsequi mereátur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcizo te immúnde spíritus, in nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo (hac fámula) Dei N.: Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hoc fámulo (hac fámula) Dei N., quia istum (istam) sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, et benedictiónem, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est.

8. Hic pollice in fronte signat infantem, dicens (singulariter singulis):

Et hoc signum sanctae Cru ✠ cis, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.

℟. Amen.

9. Mox imponit manum super caput infantis (singulorum infantium), et postea, manum extensam tenens, dicit:

OREMUS. ORATIO.

(In plurali pro pluribus)

Aetérnam, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.) , ut dignéris eum (eam) illumináre lúmine intelligéntiae tuae: munda eum (eam), et sanctífica: da ei sciéntiam veram, ut dignus (-a) grátia Baptísmi tui effectus (-a), téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟ Amen.

10. Postea Sacerdos imponit extremam partem stolae, pendentem a suo humero sinistro, super primum infantem, et introducit eum (quem sequuntur ceteri in Ecclesiam, dicens (in plurali pro pluribus):

N. Ingrédere in templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam aetérnam ℟ Amen.

11. Cum fuerint Ecclesiam ingressi, Sacerdos, procedens ad Fontem, cum susceptoribus conjunctim clara voce dicit:

Tikiu į Dievą Tėvą visagalį, dangaus ir žemės Sutvėrėją; ir į Jėzų Kristų, vienatinį Jo Sūnų, mūsų Viešpatį; kursai prasidėjo iš Šventosios Dvasios, gimė iš Panos Marijos; kentėjo prie Pontijaus Piloto, buvo prikaltas prie kryžiaus, numiręs ir palaidotas; nužengė į pragarus. Trečiąją dieną kėlėsi iš numirusių. Įžengė į dangų, sėdi dešinėje Dievo Tėvo visagalio; iš ten ateis gyvųjų ir mirusiųjų teisti. Tikiu į Šventąją Dva-

sią; šventąją visuotinę Bažnyčią, Šventųjų bendravimą; nuodėmių atleidimą, kūno iš numirusių atsikėlimą ir amžinąjį gyvenimą. Amen.

Tėve musų, kurs esi danguje! Teesie šventas Tavo Vardas, teateinie Tavo karalystė, teesie Tavo valia, kaip danguje, taip ir ant žemės. Kasdienės musų duonos duok mums šiandien; ir atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams; ir nevesk mus į pagundą, bet gelbėk mus nuo pikta. Amen.

12. Ac deinde, antequam accedat ad Baptisterium, versis renibus ostio cancellorum Baptisterii, dicit (in plurali pro pluribus):

EXORCISMUS.

Exorcízo te, omnis spíritus immúnde, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in nómine Jesu ✠ Christi Fílii ejus, Dómini et Judicis nostri, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti, ut discédas ab hoc plásmate Dei N., quod Dóminus noster ad templum sanctum suum vocáre dignátus est, ut fiat templum Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet in eo. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mortuos et saéculum per ignem. ℟. Amen.

13. Postea Sacerdos pollice accipit de saliva oris sui, et tangit aures et nares infantis: tangendo vero aurem dexteram et sinistram, dicit (singulariter singulis):

Ephpheta, quod est Adaperíre:

Deinde tangit nares, dicens:

In odórem suavitátis. Tu autem effugáre diábole; appropinquábit enim judícium Dei.

14. Postea interrogat baptizandum nominatim, dicens (singulariter singulis).

N., ar atsižadi velnio?

Respondet Patrinus: Atsižadu.

Sacerdos: Ir visų jo darbų?

Patrinus: Atsižadu.

Sacerdos: Ir visos jo puikybės?

Patrinus: Atsižadu.

15. Deinde Sacerdos intingit pollicem in oleo Catechumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas in modum crucis, dicens semel (singulariter singulis):

Ego te línio ✠ óleo salùtis in Christo Jesu, Domino nostro, ut hábeas vitam aetérnam. ℟. Amen.

16. Subinde pollicem et inuncta loca abstergit bombacio, vel re simili.

17. Stans ibidem extra cancellos, deponit stolam violaceam, et sumit stolam albi coloris. Tunc ingreditur Baptisterium, in quod intrat etiam patrinus cum infante.

Sacerdos ad Fontem interrogat expresso nomine baptizandum (singulos baptizandos), Patrino respondente:

N., ar tiki į Dievą Tėvą visagalį dangaus ir žemės Sutvėrėją? ℟. Tikiu.

Ar tiki į Jėzų Kristų, vienatinį Jo Sūnų, mūsų Viešpatį, gimusį ir kentėjusį? ℟. Tikiu.

Ar tiki į Šventąją Dvasią, šventąją visuotinę Bažnyčią, Šventųjų bendravimą, nuodėmių atleidimą, kuno atsikėlimą ir amžinąjį gyvenimą? ℟. Tikiu.

18. Subinde, expresso nomine baptizandi, Sacerdos dicit (singulariter singulis):

N., ar nori būti pakrikštyta (s)?

Respondet Patrinus: Noriu

Sanct... Oleum...

19. Tunc Patrino, vel Matrina, vel utroque (si ambo admittantur) infantem tenente, Sacerdos vasculo, seu urceolo accipit aquam baptismalem, et eam ter fundit super caput infantis in modum crucis, et simul verba proferens, semel tantum distincte, et attente, dicit (singulariter singulis):

N., Ego te baptízo in nómine Pa ✠ tris, *fundit primo.* et Fí ✠ lii, *fundit sequndo*, et Spíritus ✠ Sancti, *fundit tertio.*

20. Ubi autem est consuetudo baptizandi per immersionem, Sacerdos accipit infantem, et advertens ne laedatur, caute immergit, et trina mersione baptizat, et semel tantum dicit:

N., Ego te baptízo in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.

21. Mox Patrinus, vel Matrina, vel uterque simul infantem de sacro Fonte levant, suscipientes illum de manu Sacerdotis.

22 Si vero dubitatur, an infans fuerit baptizatus, utatur hac forma: N., Si non es baptizatus (-a) ego te baptizo in nomine Pa ✠ tris, et Fi- ✠ lii, et Spiritus ✠ Sancti.

23. Deinde intingit pollicem in sacro Chrismate, et ungit infantem in summitate capitis in modum crucis, dicens (singulariter singulis):

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissiónem ómnium peccatórum, (*hic inungit*) ipse te líniat Chrísmate salútis in eódem Christo Jesu, Dómino nostro in vitam aetérnam. ℟. Amen.

Sacerdos: Pax tibi. ℟. Et cum spíritu tuo.

24. Tum bombacio, aut re simili abstergit pollicem, et locum inunctum, et imponit capiti ejus linteolum candidum loco vestis albae, dicens (singulariter singulis):

Accipe vestem cándidam, quam pérferas immaculátam ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam aetérnam.
℟. Amen.

25 Postea dat ei, vel Patrino, candelam accensam, dicens (singulariter singulis):

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut, cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei una cum ómnibus Sanctis in aula caelésti, et vivas in saécula saeculórum.
℟. Amen.

26. Postremo dicit (in plurali pro pluribus):
N. Vade (Ite) in pace, et Dóminus sit tecum (vobíscum.)
℟. Amen.

Caput II.

RITUS CELEBRANDI

MATRIMONII SACRAMENTUM.

(R. P. p. 349 — 359).

1. Parochus Matrimonio adfuturus, publicationibus factis tribus diebus festis, si nullum obstet legitimum impedimentum, in ecclesia, superpelliceo et alba stola indutus, adhibito uno saltem Clerico superpeliceo pariter induto, qui librum et vas aquae benedictae cum aspersorio deferat, coram duobus saltem testibus, virum et mulierem ante Altare genuflexos, quos parentum vel propinquorum suorum praesentia cohonestari decet.

2. Sacerdos igitur ad Altare genuflexus incipit hymnum, quem chorus prosequitur.

Veni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quae tu creásti, péctora.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dígitus patérnae déxterae,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,

Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus;
Ductóre sic te práevio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Sequens conclusio nunquam mutatur.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In saeculórum saécula. Amen.

Hymno finito, Sacerdos dicit.

V. Emítte Spíritum tuum et creabúntur. (T. P. Allelúja).

R. Et renovábis fáciem terrae. (T. P. Allelúja).

OREMUS.

Deus, qui corda fidélium, sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de eius semper consolatióne gaudére. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

3. Quibus finitis Sacerdos facie ad sponsos conversus, de consensu in Matrimonium interrogat utrumque singillatim.

Interrogat sponsum: N., ar esi gerai apgalvojęs, niekeno neverčiamas ir tikrai pasiryžęs vesti N., kuri čia šalia tavęs stovi?

Respondet sponsus: Taip.

Interrogat sponsam: Taip pat ir tu N., ar esi gerai apgalvojus, niekeno neverčiama ir tikrai pasiryžusi tekėti už N., kuris čia šalia tavęs stovi?

Respondet sponsa: Taip.

Deinde Sacerdos dicit:

Tesuteikie jums Dievas savo malonės, kad tai, ką sakote, darbais įvykintumėt.
℟. Amen.

4. Tum Sacerdos versus ad Altare, anulos benedicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit coelum et terram.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS. ORATIO.

Creátor et conservátor géneris humáni, Dator grátiae spirituális, Cónditor salútis aetérnae: quaésumus, bene ✠ dícere dignéris hos ánulos, quos nos in nómine tuo benedícimus, ut qui eos portáverint, in tua pace consístant, in tua voluntáte vivant, crescant, et senéscant, atque multiplicéntur ir longi-

túdinem dierum. Per Christum Dòminum nostrum. ℟ Amen.

5. Deinde Sacerdos aspergat anulos aqua benedicta in modum crucis et imponat eosdem anulos in digitum dextrum penultimum tum sponsi, tum sponsae.

6. Imponens anulum dicit utrique singillatim:

Švenčiausios Trejybės vardu imk šį moterystės ištikimumo žiedą; tebūna jis tau dangaus palaiminimo laidas ir tapadeda tau laimėti amžinąjį gyvenimą.

Postea jubet illos jungere dexteras, quas involvit extremitate stolae in formam crucis et verba quae sequuntur, quibusque Matrimonium perficitur, jubet utrumque eorum singillatim integre et clare pronuntiare.

Dicat Sponsus: Aš N. imu sau tave N. moterimi ir šventai pasižadu tave mylėti, būti tau ištikimas, tave gerbti ir ligi gyvas tavęs neapleisti. Taip tepadeda man Dievas ir visi jo šventieji.

Deinde dicat Sponsa: Aš N. imu sau tave N. vyru ir šventai pasižadu tave mylėti, būti tau ištikima, tave gerbti ir ligi gyva tavęs neapleisti. Taip tepadeda man Dievas ir visi jo šventieji.

Postea Sacerdos alloquatur adstantes.

Jus visus, kurie čia esate, imu sau liudytojais, kad, prireikus, parodytumėte, jog šiųdviejų moterystė yra teisėtai sudaryta ir Bažnyčios patvirtinta .

Denique Sacerdos dicat:

Ką Dievas yra sujungęs, žmogus teneišskiria. Todėl jūsų moterystę aš, katalikų Bažnyčios vardu tvirtinu ir laiminu. Vardan Dievo, Tėvo ir Sūnaus ✠ ir Šventosios Dvasios. Amen.

7. Mox Sacerdos subjungat:

℣. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

℟. A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster *secreto usque ad*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A facie inimíci.
℣. Dómine, exaudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS. ORATIO.

Réspice, quaésumus, Dómine super hos famulos tuos: et institútis tuis, quibus propagatiónem humani géneris ordinasti, benígnus assíste; ut, qui te auctóre jungúntur,

te auxiliante servéntur. Per Christum, Dóminum nostrum.

℟. Amen.

8. His expletis, si benedicendae sint nuptiae, Parochus Missam pro Sponso et Sponsa, ut in Missali Romano, celebret, servatis omnibus, quae ibi praescribuntur.

ANTE VISITATIONEM INFIRMI

A SACERDOTE POTEST DICI SEQUENS

ORATIO

Dóminus et Salvátor noster, qui cónsolans et benefáciens mundum transiísti, et qui voluísti, ut cum laetántibus gaudeámus et cum afflíctis contristémur: ecce, ego fámulum tuum (famulam tuam) aegrotántem et dolóribus afflictum (afflíctam), praecépto tuo obédiens visitatum et consolatum aggrédior. Ne respícias, miséricors Deus, peccáta mea, sed munus, quod súbeo, et gratia tua largíssima exórnes me, ut aegrótus (aegrota) verbis meis eréctus (erecta) in fide, spe et caritáte firmetur, vel, si aberráverit per vitam suam, ad te reducátur tibíque sérviat, ut ille morbus ad salútem provéniat. Tu autem, consolátrix afflictórum et salus infirmórum, una cum sponso tuo, sancto Josépho, intercéde pro me et mísero famulo tuo (mísera famula tua), o clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria!

Sancti Angeli custódes et omnes Sancti, intercédite pro me, ut hoc ministério fungar ad salútem aegrotántis et ánimae meae.
Pater. Ave. Gloria Patri.

POST VISITATIONEM

ORATIO

Dómine misericordiárum et ómnium bonórum largítor, dignáre propítius, ut fámulus tuus (famula tua), quem (quam) ego nunc relíqui, a te non relíctus (relícta), sed intérna consolatióne, quae omnem humánam consolatiónem excédit, reféctus (refécta) sit. Remítte, quod ex tepiditáte vel imbecillitáte delíqui, et auge, quod bonum est. [Ne sinas, ut aegrotus (aegrota) in peccatis moriatur, sed da, ut convertatur et vivat.] Da, ut aegrótus (-a) in ómnibus cum gaudio voluntátem tuam excípiat, sive vita sive mors ei destináta sit. Ne eum (eam) destítuas, Dómine, cum auxílio tuo, dum eum (eam) vídeas inter beátos. Benedícta sint dúlcia nómina: Jesus, Maria, Joseph [1]).

[1]) Haec et praecedens oratio, nec non eae textus partes, quas lector infra uncis [ ] inclusas inveniet, desumptae sunt ex opusculo *Weiss Sim.* Vade Mecum für Priester am Kranken- und Sterbebette. 2 Aufl. Pustet, Regensburg, 1927.

Caput III.

DE CONFESSIONE ET COMMUNIONE INFIRMORUM

(R. P. 165 — 168).

14. Sacerdos ingrediens locum, ubi jacet infirmus, dicit:

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

15. Tum depositum Sacramentum super mensa, supposito corporali, genuflexus adorat, omnibus in genua procumbentibus, et velum humerale dimittit: mox accepta aqua benedicta aspergit infirmum et cubiculum, dicens Antiphonam

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam, et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

Glória Patri etc. Sicut erat etc.

Deinde repetitur.

Ant. Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Postea dicit.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit caelum et terram.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de caelis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet atque deféndat omnes habitántes in hoc hàbitaculo Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen

16. His dictis accedat ad infirmum, ut cognoscat, num sit bene dispositus ad suscipiendum sacrum Viaticum, et utrum velit aliqua peccata confiteri et tunc illum audiat atque absolvat, quamvis prius deberet esse rite confessus, nisi necessitas aliter urgeat.

[Si audienda est confessio, Sacerdos stola violacea indutus, omnibus exire jussis, sedens ad aegrotum dicere potest: Dabar kalbėk paskui mane maldos žodžius:

O mano Dieve ir Išganytojau, aš noriu šią šventąją mano išpažintį taip atlikti, lyg kad ji būtų paskutinė mano gyvenime.

Ateik, Šventoji Dvasia, apšviesk mano protą, kad aš visas savo gyvenimo nuodėmes gerai pažinčiau, sugriaudink mano širdį, kad aš visas jas giliai apgailėčiau ir tinkamai išpažinčiau.

Inter confitendum Sacerdos infirmum, quoad opus fuerit, adjuvabit, aegrotum vero, qui ipse confiteri valet, non interpellabit. Finita poenitentis confessione, Sacerdos, quoad opus fuerit, interrogando confessionem quoad numerum, speciem et circumstantias peccatorum perficere, veram contritionem in corde poenitentis excitare et injungendo salutarem, at aegro convenientem satisfactionem consueta forma absolutionem dicere debebit.

Misereatur tui etc. Indulgéntiam, absolutiónem etc.

Dóminus noster Jesus Christus te absólvat: et ego auctoritáte ipsius te absólvo ab omni vinculo excommunicatiónis, suspensiónis, et interdícti, in quantum possum, et tu índiges. Deinde ego te absólvo a peccátis tuis, in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Si poenitens sit laicus, omítitur verbum **suspensiónis.**

Pássio Dómini nostri Jesu Christi, mérita beatae Maríae Vírginis, et ómnium Sanctórum, quidquid boni féceris, et mali sustinúeris, sint tibi in remissiónem peccatórum, augméntum gratiae, et praémium vitae aetérnae. Amen.

Justa de causa omitti potest Misereátur, etc., et satis es dicere **Dóminus noster Jesus Christus**, etc., ut supra, usque ad illud: **Pássio Dómini nostri**, etc.

Urgente vero aliqua gravi necessitate in periculo mortis, Sacerdos breviter dicere poterit:

Ego te absolvo ab omnibus censúris, et peccatis, in nomine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Postea Sacerdos hortetur infirmum, ut devote et firma fide Communionem recipiat, et circumstantes admoneat, ut pro infirmo orent, sequenti vel alio modo:

O Jézau mano! Aš tvirtai ir neabejodama(s) tikiu, ką tu esi apreiškęs ir šventoji katalikų Bažnyčia tikėti įsako; ypač tikiu, kad tu iš tiesų tikrai ir esmingai esi švenčiausiajame Sakramente tikras Dievas ir tikras žmo-

gus, nes tu amžinoji ir neapsirinkanti Tiesa esi tai pasakęs.

O Jėzau mano! Pasitikėdama (s) tavo pažadėjimais, kurs esi galingas, geras, ištikimas ir maloningas, aš per tavo nuopelnus ir dėliai šio švenčiausiojo Sakramento tikiuosi gausiąs (-anti) visų savo nuodėmių atleidimą, galutiną ištvermę ir amžinąją laimę danguje.

O Jėzau mano! Aš myliu tave visa savo širdžia labiau kaip viską, nes tu esi aukščiausioji gėrybė ir begalinės meilės vertas.

O Jėzau mano! Giliausiai nusižeminęs (us), meldžiu tave šiame švenčiausiajame Sakramente, kaip savo Dievą ir Sutverėją ir Išganytoją.

O Jėzau mano! Kaip aš galiu norėti tave priimti, būdama (s) visiškai tavęs neverta (s)?! Tu esi aukščiausis begalinis Dievas, prieš kurį angelai dreba, o aš menkas žemės vabalas, pilnas piktybės ir nuodėmių. Bet tau pačiam tarus: „Gydytojo reikalingi ne sveiki, bet ligonys“, noriu ir aš su giliu nusižeminimu priimti tave, kad mano suvargusi siela ir mano paliegęs kūnas galėtų pagyti.

O Jėzau mano! Visa širdžia gailiuosi už visas savo nuodėmes, kad per tai tave, savo geriausį Dievą, kurį už vis myliu, esu įžeidęs (-us). Pasižadu tavo malonės padedama (s) velyk numirti, nekaip tave vėl įrūstinti.

O Jėzau mano! Mano siela tavęs trokšta, taigi ateik ir paimk mano širdį savon nuo-

savybėn. Tesie ji visa tavo ir tebūnie tavo per amžius!]

17. Postea facta de more confessione generali (Confiteor Deo omnipotenti), sive ab infirmo, sive ejus nomine ab alio, Sacerdos dicit in singulari:

Misereátur tui etc. Indulgéntiam... tuórum tríbuat tibi etc.

18. Deinde, facta genuflexione, accipit Sacramentum de vasculo, atque illud elevans ostendit infirmo, dicens:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, et more solito ter dicat: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

19. Et infirmus, simul cum Sacerdote, dicit eadem verba, saltem semel, submissa voce. Tum Sacerdos, dans infirmo Eucharistiam, dicat:

Accipe, frater (vel soror), Viáticum córporis Dómini nostri Jesu Christi, qui te custódiat ab hoste malígno, et perdúcat in vitam aetérnam. Amen.

20. Si vero Communio non datur per modum Viatici, dicat more ordinario:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam aetérnam. Amen.

21. Quod si mors immineat, et periculum sit in mora, tunc, dicto Misereátur etc., praedictis precibus omnibus, vel ex parte, omissis, ei statim Viaticum praebeatur.

22. Postea Sacerdos abluit digitos in vase cum aqua parato, nihil dicens, et abstergit purificatorio: aqua vero ablutionis suo tempore mittitur in sacrarium, vel, si hoc desit, in ignem.

Deinde dicit:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus, te fidéliter deprecámur, ut accipiénti fratri nostro (vel soróri nostrae) sacrosánctum Corpus Dómini nostri Jesu Christi, Filii tui, tam córpori quam ánimae prosit ad remedium sempitérnum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculórum.

℟. Amen.

Si pluribus simul infirmis in eodem cubiculo vel loco Eucharistia praebeatur, Sacerdos dicat in plurali Domine sancte..., ut accipientibus fratribus (sororibus) nostris etc.

Dicta hac Oratione, Sacerdos infirmum, qui Eucharistiam per modum Viatici accepit, prout ejus dispositio permittit, ad gratiarum actionem excitat his vel similibus verbis:

Jėzau, tau aš gyvenu; Jėzau, tau aš mirštu. Jėzau esu tavo gyvendama (s) ir mirdama (s).

Kuo aš tau, o Viešpatie, atsilyginsiu už tą neapsakomą šventosios Komunijos malonę, kad tu su dievyste ir žmogyste pas mane ateini? O Jėzau, amžinoji tiesa, tikiu į tave;

Jėzau, begaline gerybe, pasitikiu tavimi. Jėzau, aukščiausioji meile, myliu tave labiau už visa; Jėzau, begalinis Dieve ir Viešpatie, garbinu tave su visais dangaus angelais ir šventaisiais. Sustiprink mane mano sopuliuose, duok man kantrybės ir jėgos atsispirti visoms mano pagundoms ir pasilik prie manęs su savo malone iki paskutinės mano gyvenimo valandos.

Marija, Dievo Motina, tu esi ištvermės Motina, tu išklausai visus, kurie tave šaukiasi, su pilniausiu pasitikėjimu laukiu iš tavęs tos ištvėrimo malonės.

Vel:

Sequentes preces, prout infirmi dispositio permittit, ad lucrandas indulgentias pro arbitrio Sacerdotis addi possunt:

Štai, o gerasis ir saldžiausiasai Jėzau, aš puolu ant kelių prieš tavo veidą ir su didžiausiu sielos karštumu prašau ir maldauju, kad mano širdin įdiegtum gyvo tikėjimo, vilties ir meilės jausmų, tikrą gailesį už mano nuodėmes ir stipriausią valią taisytis, kaip aš su dideliu sielos susigriaudinimu ir skausmu pats (-ti) savyje svarstau tavo penkias žaizdas, statydama (s) sau prieš akis aną į Dovido lūpas įdėtąjį pranašavimą: „Pervėrė mano rankas ir kojas: suskaitė visus mano kaulus“. Tėve musų.

Kristaus siela, pašvęsk mane!
Kristaus kūne, išganyk mane!
Kristaus krauje, pagirdyk mane!

Kristaus kančia, pastiprink mane!
O gerasai Jėzau, išklausyk mane!
Savo žaizdose paslėpk mane!
Neleisk man niekuomet nuo tavęs atsiskirti.
Nuo pikto priešo gink mane!
Mano mirties valandoje pasišauk mane.
Liepk man ateiti pas Save!
Kad su tavo šventaisiais garbinčiau tave per amžių amžius. Amen.

(Indulg. 7 annorum semel in die post S. Communionem).

Si immediate post Viaticum Extrema Unctio administranda est, Sacerdos, dictis precibus pro gratiarum actione, aut si mors imminet et periculum est in mora, statim post Communionem, assumat stolam violaceam et aegroto crucem pie deosculandam porrigat. Reliqua fiunt secundum ordinem infra pro administratione Extremae Unctionis praescriptum (pag. 30)].

23. His expletis, si altera particula Sacramenti superfuerit (s u p e r e s s e a u t e m s e m p e r d e b e t, p r a e t e r q u a m i n c a s u j a m d i c t o) [si l o n g i u s a u t d i f f i c i l i u s i t e r s i t f a c i e n d u m], velum humerale reassumit, genuflectit, surgit, et cum Sacramento in pyxide velo humerali cooperto facit signum crucis super infirmum, nihil dicens. Tunc reverenter illud deferens, ordine, quo venerat, revertitur ad Ecclesiam, dicendo Psalmum Laudáte Dóminum de caelis etc. et alios Psalmos et Hymnos, prout tempus feret.

24. Cum pervenerit ad Ecclesiam, ponit Sacramentum super Altare, adorat, deinde dicit:

℣. Panem de caelo praestitísti eis. (T. P. et per oct. Corp. Christi Allelúja.)
℟. Omne delectaméntum in se habéntem. (T. P. et per oct. Corp. Christi Allelúja.)

℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuae memóriam reliquísti: tribue, quaésumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerari; ut redemptionis tuae fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas in saécula saeculórum. ℟. Amen.

25. Deinde annuntiat Indulgentias a Summis Pontificibus concessas Ss. Sacramentum comitantibus.

26. Postea cum Sacramento in pyxide velo cooperta facit signum crucis super populum, nihil dicens. Postremo illud in loco suo reponit.

27. Quod si, ob difficultatem, aut longitudinem itineris, vel quia, ea qua decet veneratione, Sacramentum ad Ecclesiam commode reportari non posset, sumpta fuerit una tantum particula consecrata, ut dictum est, tunc ea infirmo administrata, Sacerdos praedictis precibus recitatis eum manu benedicit, dicens more solito:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Filii ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te (vos) et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde una cum aliis privato habitu, extinctis luminibus, umbella demissa, latente pyxide, ad Ecclesiam, vel domum quisque suam revertitur.

Caput IV.

DE SACRAMENTO EXTREMAE UNCTIONIS

(R. P. p. 172 — 177).

3. Cum perventum fuerit ad locum, ubi jacet infirmus, Sacerdos intrans cubiculum, dicit:

℣. Pax huic domui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

4. Deinde deposito Oleo super mensam, superpelliceo stolaque violacea indutus, aegroto crucem pie deosculandam porrigit mox in modum crucis eum aqua benedicta, et cubiculum et circumstantes aspergit, dicens Antiphonam:

Asperges me, Dómine etc. Miserére etc. Gloria Patri etc (ut supra pag. 21).

Quod si aegrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat.

Deinde Sacerdos infirmum piis verbis consoletur, et de hujus Sacramenti vi atque efficacia, si tempus ferat, breviter admoneat. et quantum opus sit, ejus animam confirmet, et in spem erigat vitae aeternae [sequenti vel simili modo]

[Dieviškasis Išganytojas, gyvendamas ant žemės, nesuskaitomą ligonių daugybę išgydė ir iš savo didelės meilės žmonėms, prieš dangun įžengdamas, yra ligoniams ypatingą Paskutinio Patepimo Sakramentą įsteigęs. Ligonis per malonę, kurią jis iš to sakramento gauna, šv. Jokūbo pasakymu,

bus pakeltas (5, 15); jo tikėjimas ir pasitikėjimas Dievo gailestingumu bus sustiprintas, jam bus suteikta drąsos ir pajėgos pikto priešo puolimams atremti; bus jam ir nuodėmės, jei jų turi, atleistos, ir, jei ligonio sielos išganymui reikalinga, bus jam tuo sakramentu grąžinta ir sustiprinta taip jau ir jo kūno sveikata.

Kad tujen tą sakramentą tinkamai priimtumei, melskis su manim tyloje:

O mano Jėzau, aš tikiu, kad šį šventąjį sakramentą esi įsteigęs ligoniams ir mirštantiems paguosti. Aš tikiuosi, kad per šį šventąjį Sakramentą sumažės mano skausmai ir sopuliai ir bus man grąžinta net ir sveikata, jei tai pravers mano sielos išganymui. Ypatingai tikiuosi iš tavo begalinio gailestingumo, kad tu visas mano nuodėmes ir klaidas maloningai man atleisi. Mylėdama (s) tave aš dar kartą gailiuosi už jas, ypač už tas, kurias aš penkiais savo kūno jautimais: akimis, ausimis, liežuviu, rankomis ir kojomis esu padaręs (-ius). O Jėzau, dėl šventų tavo penkių žaizdų, meldžiu, suteik man visas šio švento sakramento malones ir būk su manim man kenčiant ir mirštant. Amen.

5. Postea dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit caelum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Introéat, Dómine Jesu Christe, domum hanc sub nostrae humilitátis ingréssu, aetérna felícitas, divína prospéritas, seréna laetítia, cáritas fructuósa, sánitas sempitérna: effúgiat ex hoc loco accéssus daémonum; adsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis malígna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum, et béne ✠ dic nostrae conversatióni: sanctífica nostrae humilitátis ingréssum, qui sanctus et qui pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu Sancto in saécula saeculórum. Amen.

Orémus et deprecémur Dóminum nostrum Jesum Christum, ut benedicéndo bene ✠ dícat hoc tabernáculum et omnes habitántes in eo, et det eis Angelum bonum custódem, et fáciat eos sibi servíre ad considerándum mirabília de lege sua: avértat ab eis omnes contrárias potestátes: erípiat eos ab omni formídine et ab omni perturbatióne, ac sanos in hoc tabernáculo custodíre dignétur: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus, in saécula saeculórum.

℟. Amen.

OREMUS.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de caelis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet atque defén-

dat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

6. Quae orationes, si tempus non patiatur, ex parte, vel in totum poterunt omitti. Tunc de more facta confessione generali (Confiteor etc.) latino vel vulgari sermone, Sacerdos dicit in singulari numero:

Misereátur tui etc., Indulgéntiam... tuórum tríbuat tibi etc.

7. Antequam Parochus incipiat ungere infirmum, moneat astantes, ut pro illo orent, et, ubi commodum sit, pro loco et tempore, et adstantium numero, vel qualitate, recitent septem Psalmos Poenitentiales cum Litaniis Sanctorum, vel alias preces, dum ipse Unctionis Sacramentum administrat.

Mox, extensa manu dextera super caput infirmi, dicit:

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, exstinguátur in te omnis virtus diáboli per impositiónem mánuum nostrárum, et per invocatiónem gloriósae et sanctae Dei Genitrícis Vírginis Maríae, ejúsque íncliti Sponsi Joseph, et ómnium sanctórum Angelórum, Archangelórum, Patriarchárum, Prophetárum, Apostolorum, Mártyrum, Confessorum, Vírginum atque omnium simul Sanctorum. Amen.

8. Deinde, intincto pollice in Oleo sancto, in modum crucis ungit infirmum in partibus hic subscriptis, aptando proprio loco verba formae in hunc modum:

Ad oculos

Per istam sanctam Unctio ✠ nem, et suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Dominus quidquid per visum deliquisti. Amen.

9. Minister vero, si est in Sacris, vel ipsemet Sacerdos, post quamlibet Unctionem, tergat loca uncta novo globulo bombacii, vel rei similis, eumque in vase mundo reponat, et ad ecclesiam postea deferat, comburat, cineresque projiciat in sacrarium.

Ad aures

Per istam sanctam Unctio ✠ nem, et suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Dominus quidquid per auditum deliquisti. Amen.

Ad nares

Per istam sanctam Unctio ✠ nem, et suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Dominus quidquid per odoratum deliquisti. Amen.

Ad os, compressis labiis

Per istam sanctam Unctio ✠ nem, et suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Dominus quidquid per gustum et locutionem deliquisti. Amen.

Ad manus

Per istam sanctam Unctio ✠ nem, et suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Dominus quidquid per tactum deliquisti. Amen.

10. Et adverte, quod Sacerdotibus manus non inunguntur interius, sed exterius.

Ad pedes

Per istam sanctam Unctio ✠ nem, et suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Dominus quidquid per gressum deliquisti. Amen.

11. Haec autem unctio ad pedes ex qualibet rationabili causa omitti potest.

[In casu verae necessitatis (mortis imminentis) sufficit forma brevis unica in administratione Sacramenti **Extremae Unctionis:**

Per istam sanctam Unctiónem indúlgeat tibi Dóminus quidquid deliquisti. Amen.

[Ex S. Congr. S. R. et U. Inquisitionis 26 Aprilis 1906].

12. Quibus omnibus peractis, Sacerdos pollicem fricat cum medulla panis, manus lavat linteoque abstergit: aqua vero lotionis cum pane, suo tempore, mittatur in sacrarium, vel, si hoc desit, in ignem. Deinde dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam).
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum (eam).
℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in eo (ea).
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Dómine Deus, qui per Apóstolum tuum Jacóbum locútus es: Infirmátur quis in vobis? indúcat presbýteros Ecclésiae, et orent super eum, ungéntes eum óleo in nómine

Dómini: et orátio fídei salvábit infírmum, et alleviábit eum Dóminus: et si in peccátis sit, remitténtur ei; cura, quaésumus, Redémptor noster, grátia Sancti Spíritus languóres istíus infírmi (infírmae), ejúsque sana vúlnera, et dimítte peccáta, atque dolóres cunctos mentis et córporis ab eo (ea) expélle, plenámque intérius et extérius sanitátem misericórditer redde, ut ope misericórdiae tuae restitútus (restitúta), ad prístina reparétur offícia: Qui cum Patre et eódem Spíritu Sancto vivis et regnas Deus, in saécula saeculórum. ℟. Amen.

OREMUS.

Réspice, quaésumus, Dómine, fámulum tuum (fámulam tuam) N. in infirmitáte sui córporis fatiscéntem, et ánimam réfove, quam creásti: ut castigatiónibus emendátus (emendáta), se tua séntiat medicína salvátum (salvátam). Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OREMUS.

Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus, qui benedictiónis tuae grátiam aegris infundéndo corpóribus, factúram tuam multíplici pietáte custódis: ad invocatiónem tui nóminis benígnus assíste; ut fámulum tuum (fámulam tuam) ab aegritúdine liberátum (liberátam) et sanitáte donátum (donátam), déxtera tua érigas, virtúte confírmes, potestáte tueáris, atque Ec-

clésiae tuae sanctae cum omni desideráta prosperitáte restítuas. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

13. Ad extremum, pro personae qualitate, salutaria monita praebere poterit, quibus infirmus ad moriendum in Domino confirmetur, et ad fugandas daemonum tentationes roboretur [in quem finem Sacerdos hanc vel similem Orationem recitare poterit:

Saldžiausis Jėzau! Dėkui Tau iš visos širdies, kad šventu patepimo Sakramentu esi sustiprinęs ir pašventęs mano sielą. Tikiuosi, kad tuomi visos mano nuodėmės yra išdildytos, ir, jei ko trūko mano atgailai, to šventojo sakramento malone yra atlyginta. Sustiprink mane kovoje su piktu priešu, duok man kantrumo mano kentėjimuose, apsaugok mane nuo sielos mirties ir nuo amžinojo pasmerkimo. Tesie šventa Tavo valia, Dieve, slėpiuosi Tavo žaizdose, užsidarau Tavo Saldžiausiojoje Širdy, o Jėzau!

Viešpatie, Dieve mano, jau dabar priimu iš tavęs kiekvieną mirties būdą, kurį man skirsi, su visais jos gąstavimais, kentėjimais ir sopuliais, su visišku atsidavimu ir pasirengimu.

Plenar. Indulgentia in articulo mortis Pius X, 9.III.1904].

14. Denique aquam benedictam et crucem, nisi aliam habeat, coram eo relinquat, ut illam frequenter aspiciat et pro sua devotione osculetur et amplectatur.

Caput VI.

DE BENEDICTIONE APOSTOLICA CUM INDULGENTIA PLENARIA IN ARTICULO MORTIS

(R. P. 217—220 p.)

2. Parochus aliusve Sacerdos qui infirmo assistat, superpelliceo et stola violacea indutus, ingrediendo cubiculum, ubi jacet infirmus, dicat: **Pax huic dómui,** etc., ac deinde aegrotum, cubiculum, et circumstantes aspergat aqua benedicta, dicendo Antiphonam: **Aspérges me,** etc.

3. Quod si aegrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat. Si confessionem non petat, excitet illum ad eliciendum actum contritionis.

Si vero Benedictio post Sacramenta Poenitentiae, Eucharistiae et Extremae Unctionis impertitur, haec omnia omittuntur.

Deinde Sacerdos infirmum de hujus Benedictionis efficacia ac virtute, si tempus ferat, breviter admoneat, tum instruat, atque hortetur, ut sanctissimum nomen Jesu, corde saltem, invocet, morbi incommoda ac dolores in anteactae vitae expiationem libenter perferat, Deoque sese paratum offerat ad ultro acceptandum quidquid ei placuerit, et mortem ipsam patienter obeundam in satisfactionem poenarum, quas peccando promeruit.

4. Tum piis ipsum verbis consoletur, in spem erigens, fore, ut ex divinae munificentiae largitate eam poenarum remissionem, et vitam sit consecuturus aeternam. [Quod fieri potest sequentibus vel similibus verbis:

Dabar aš suteiksiu tau Šv. Tėvo palaiminimą su pilnutiniu atlaidu mirties valandoje.

Tas palaiminimas turi didelės galios ir teikia ligoniui gausių dvasios malonių. Todėl sužadinęs (us) savy noro tą palaiminimą ir atlaidą laimėti, šaukis dažniau Jėzaus vardo. Visiškai atsiduok Dievo valiai, šią ligą ir skausmus aukok kaip atlyginimą už visa, kuo esi Dievą įžeidęs (-us) gyvendama (s), priimk ir pačią mirtį, jei ji bus tau skirta, kaipo bausmę už savo kaltes ir turėdama (s) tvirtos vilties susilaukti iš Dievo užsipelnytų bausmių atleidimo, ir amžinojo gyvenimo, kartok paskui mane šiuos žodžius:

O Dieve, dar kartą gailiuos už savo nuodėmes. Karštai trokštu laimėti šį taip didį ir brangų palaiminimą. Mielai kol gyva (s) šauksiuos Jėzaus vardo. Dieve, visiškai atsiduodu Tavo valiai, aukoju Tau šią ligą ir savo skausmus, kaip atlyginimą už visa, kuo esu Tave įžeidęs (-us); priimu ir pačią mirtį, jei ji man yra skirta, kaip bausmę už savo kaltes, o drauge tvirtai tikiuos, gausiąs iš Tavęs, Dieve, užsipelnytų bausmių atleidimą. Jėzau, pasigailėk manęs nusidėjėlio (ės). Leisk man regėti tavo veidą per amžius].

5. **Postea dicat:**

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit caelum et terram.

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui (fámulae tuae): neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum (Salvam) fac servum tuum (ancíllam tuam).
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Clementíssime Deus, Pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem atque sperántem: secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum N., quem (fámulam tuam N., quam) tibi vera fides et spes christiána commèndant. Vísita eum (eam) in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem et véniam cleménter indúlge; ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et, in sánguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

6. Tunc, dicto ab uno e Clericis astantibus Confíteor etc., Sacerdos dicat: Misereátur et Indulgéntiam, ac deinde:

Dóminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam quam in baptísmate recepísti. Et ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgentiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.

℟. Amen.

Per sacrosàncta humánae reparatiónis mystéria remíttat tibi omnípotens Deus omnes praeséntis et futúrae vitae poenas, paradísi portas apériat et ad gáudia sempitérna perdúcat. ℟. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

7. Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confesionis generalis faciendae, neque praemissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim Sacerdos benedictionem ei impertiatur, dicendo:

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spiritus Sancti. ℟. Amen.

Per sacrosáncta etc., ut supra.

Benedícat te etc., ut supra.

In casu vero necessitatis sufficit dicere:

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissió-

nem ómnium peccatórum tibi concédo, et benedíco te. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

8. Quando hujusmodi Benedictio Apostolica pluribus simul infirmis impertitur, omnia dicuntur semel ut supra, singulari tantum numero in pluralem immutato.

9. Deinde Sacerdos sequentes preces, quanta poterit majori devotione, dicat, admoneatque domesticos et circumstantes, ut simul orent pro moriente.

Caput VII.

MODUS JUVANDI MORIENTES

(R. P. 215 — 217 p.)

1. Ingravescente morbo, Parochus infirmum frequenter visitabit, et ad salutem diligenter juvare non desinet monebitque instante periculo se confestim vocari, ut in tempore praesto sit morienti, sumptoque sanctissimo viatico et sacra Unctione adhibita, si periculum immineat, statim commendationis animae officium praestabit, de quo infra. Sed si tempus suppetat, sequentia pietatis officia praestare poterit, si ita expediri judicaverit pro conditione personae.

2. Ac primo, si aegrotus Indulgentiam auctoritate concessam consequi possit, eam illi reducat ad mentem, proponatque, quid ad eam consequendam agi debeat: praesertim, ut contrito corde sanctissimum nomen **Jesu** semel, vel saepius invocet.

3. Deinde hortetur infirmum et excitet, ut dum mente viget, eliciat actus fidei, spei et caritatis aliarumque virtutum, nempe:

Ut firmiter credat omnes articulos fidei et quidquid Sancta Romana Ecclesia catholica et apostolica credit et doceat.

Ut speret Christum Dominum nostrum pro sua immensa clementia sibi fore propitium et merito ejus sanctissimae passionis et per intercessionem beatae Mariae et omnium sanctorum, se vitam aeternam consecuturum.

Ut toto corde diligat et maxime diligere cupiat Dominum Deum ea dilectione, qua illum diligunt Beati Sanctique omnes.

Ut ob amorem Dei doleat ex corde de omni offensa qualitercumque contra Dominum Deum et proximum commissa.

Ut ex corde ob amorem Dei parcat omnibus qui sibi quoquo modo fuerint molesti et inimici.

Ut ab iis veniam postulet, quos aliquando dictis aut factis offendit.

Ut quem patitur dolorem et morbi molestiam propter Deum in poenitentiam peccatorum suorum patienter toleret.

Ut si Dominus sibi salutem corporis praestare dignabitur, proponat de cetero pro viribus suis a peccatis cavere et ejus mandata servare.

4. Hortetur praeterea, ut, eo modo quo potest, saltem ex corde, ita per intervalla precetur:

Miserére mei Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

In te, Dómine, sperávi: non confúndar in aetérnum.

In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum: redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Deus, in adjutórium meum inténde: Dómine, ad adjuvandum me festína.

Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.

Deus, propitius esto mihi peccatóri.

Dulcíssime Dómine Jesu Christe, per virtútem sanctíssimae passiónis tuae, récipe me in númerum electórum tuórum.

Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum.

Maria, mater grátiae, mater misericórdiae, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Sancte Angele Dei, mihi custos assíste.

Omnes sancti Angeli et omnes Sancti, intercédite pro me et mihi succúrrite.

5. Haec et his similia poterit prudens Sacerdos vulgari vel latino sermone, pro personae captu, morienti suggerere, [prout infra ponitur]:

PIA SUSPIRIA

infirmo iterum iterumque suggerenda.

Dieve, ateik man padėti, Viešpatie, skubėk manęs gelbėti.

Pasigailėk manęs, Dieve, ir dėl didelio savo gailestingumo atleisk mano nuodėmes.

Dieve, būk maloningas man nusidėjėliui (nusidėjėlei).

Nuoširdžiai gailiuosi, mano Dieve, jog Tave savo nusidėjimais įrūstinau.

Maloningiausiasis Viešpatie Jėzau, per švenč. Tavo kraują, kurį pasauliui išganyti

esi praliejęs, prašau Tave, nuplauk tuo krauju mano kaltąją sielą.

O gerasis Jėzau, pasigailėk manęs, kol dar yra pasigailėjimo laikas.

Mano Dieve, didžiausioji mano gėrybe, myliu Tave visa širdim daugiau negu viską.

Mano Dieve, aš derinu savo valią prie tavo valios ir visame kame noriu ją taikinti.

Priimu iš tavęs, mano Dieve, šią ligą, dėl Tavo meilės noriu ją kantriai iškentėti ir aukoju Tau ją, kaip atlyginimą, už savo nuodėmes.

Dieve, elkis su manim gyvu ir mirštančiu pagal Savo šventąją valią.

Mano Dieve, visus savo darbus ir nuopelnus jungiu su Kristaus, Švenč. Motinos ir visų Šventųjų nuopelnais.

Mano Dieve, savo didžiausia paguoda laikau su Tavimi gyventi ir tavyje mirti.

Tavo, Išganytojau, Jėzau Kristau, žaizdose trokštu gyventi ir mirti.

O Jėzau, kaip aš norėčiau mirti, kaip Tu esi miręs, o taip pat ir kaip yra numirus Tavo Švenč. Motina ir Tavo Šventieji.

Maloningasis Jėzau, prašau Tave per Tavo ašaras, kruviną prakaitą ir mirtį suteikti man laimingą mirimą.

O geriausiasis Jėzau, aš esu visa(s) Tavo ir noriu būti Tavo amžinai, kaip ir tu esi mano.

Gailestingiausiasis Jėzau, per Savo švenč. žaizdas, kryžių, kančią ir baisią mirtį, prašau Tave, būk man Jėzum ir Išganytoju dabar ir mano mirties valandoje.

Apšviesk, Viešpatie, mano akis, kad neužmigčiau nelaiminga mirtimi ir kad mano neprietelis negalėtų tarti: nugalėjau jį!

Jėzau, Jėzau, Jėzau, Dovydo Sūnau, pasigailėk manęs; Tavy ir Tavo nuopelnuose visa mano išganymo viltis; atleisk man mano nuodėmes.

Dieve, mano širdis yra jau pasirengus eiti pas Tave.

O dangau, mielas dangau, kada gi įeisiu į tave, trokštu regėti Tave, Jėzų Tavo garbėje.

Kaip elnis gyvojo vandens, taip mano siela trokšta Tavęs, Dieve.

Trokšta mano siela gyvojo šaltinio, Dieve, ak, kada gi ateisiu ir stosiu mano Dievo akivaizdoje.

Trokštu, o Jėzau, būti atpalaiduota(s) nuo mano kūno ir pasilikti su Tavim.

O Jėzau, mano meile, pavedu Tau mano mirties valandą. Suteik man tuomet paskutinę savo malonę pagal Savo gailestingumą.

Viešpatie Jėzau Kristau, kuris už mane kentėjai ant kryžiaus, ypatingai, kada Tavo siela skyrėsi nuo kūno, pasigailėk mano sielos, kada jai teks išeiti iš kūno.

Šventoji Dvasia, Ramintoja mūsų, pasigailėk manęs, Savo šventu įkvėpimu stiprink mane visados, ypatingai mano mirties valandoje. Šventoji Trejybe pasigailėk manęs mano mirties valandoje!

Šventoji Dievo Gimdytoja, gailestingumo Motina, gink mane nuo neprietelių ir mano mirties valandoje pavesk savo Sūnui mano dvasią.

Šventasis Angele Sarge, globėjau mano, ateik man padėti, kad laimingai numirčiau.

Šv. Mykolai, visų sielų gynėjau, paduok man savo ranką baisiame Dievo Teisme.

Gelbėkit mane, visos dangaus dvasios, idant jums mane ginant, niekas negalėtų man pakenkti.

Visi Viešpaties Šventieji, užtarkite mane pas Dievą, kad atleistų man nuodėmes ir priimtų mane į amžinąjį atilsį.

Visi Šventieji ir tu mano globėjau N., kuriuos Dievas yra apdovanojęs laiminga mirtimi ir kuriems pašvęstos yra dienos, kurioje gimiau ir kurioje mirsiu, ir Tu, Marija, mirštančiųjų Motina, išmelskite iš Jėzaus ant kryžiaus mirusiojo man laimingą mirtį ir palaimintąją amžinybę. Amen.

Actus fidei.

Dieve mano! Dėlto, kad esi pirmoji ir neapsirinkamoji tiesa, tvirtai tikiu visa, ką šventajai Motinai katalikų Bažnyčiai esi ap-

reiškęs; o kadangi ji liepia man tikėti, todėl tikrai tikiu, kad Dievas yra vienas trijuose asmenyse, o tie asmenys tai — **Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia**, kad Dievo Sūnus iš Šventosios Dvasios yra tapęs žmogus, gimęs iš Marijos Panos, vadinosi Jėzus Kristus, kentėjo ir mirė dėl mūsų išganymo, kad tas pat Dievas geriems dangų duoda, o nedorus pragaru baudžia. Kartu pareiškiu, kad aš trokštu tame tikėjime gyventi ir mirti.

Actus spei.

O Dieve mano, dėlto, kad esi begalo gailestingas ir savo pažadėjimuose ištikimas, aš viliuosi, jog per Jėzaus Kristaus nuopelnus ir per savo, Dievo padedamas, atliekamus gerus darbus, gausiu savo nuodėmių atleidimą ir amžinąją garbę danguje.

Actus charitatis.

Dieve mano, kadangi esi aukščiausioji gėrybė, myliu Tave daugiau neg viską ir dėl Tavo meilės myliu savo artimą, kaipo patsai save, ir esu pasiryžęs(-us) velyk viso ko, net ir gyvybės nustoti, negu Tave dar kartą įrūstinti.

Actus contritionis.

Dieve mano, gailiuos, kad aš Tave įrūstinau, dėliai to visa širdžia gailiuosi už savo nuodėmes ir biauriuosi jomis, kaip

pikčiausiu daiktu, nes nusidėdama(s) ne tik praradau Dangų ir nusipelniau pragarą, bet daug daugiau man skauda, kad Tave, begalinę ir meilės vertą Gėrybę įrūstinau; dabar tvirtai ryžtuos Tavęs daugiau nerūstinti, Tavo malonės padedama(s), ir žaduos saugotis artimųjų, nuodėmėn vedančiųjų aplinkybių.

Dum accensa candela infirmo in manus datur:

Brolau (sesuo) N. N. Štai Jėzus Kristus, Dangiškasis tavo sielos Sužadėtinis ateina. Reikia Jis pasitikti. Priimk šią žvakę, kad parodytumei, jog lauki savo Viešpaties ateinant ir jog katalikų tikybos šviesoje trokšti gyventi ir mirti, grąžindama(s) Dievui šią šviesą, kurią krikšte, kaip ištikimybės ženklą, esi priėmus (priėmęs). Tasai tat Išganytojas Jėzus dabar artinasi, tu stoji prieš Jo teismą ir atverti savo gyvenimo knygą, kad duotumei apyskaitą, kiek tu buvai Jam ištikima(s).

Atverk gi Jam šią valandą visą savo širdį, kad amžinai sujungtų tave su Savim; tark Jam: Viešpatie, suteik man malonės, kad ištverčiau Tavo meilėje ir kad pradėčiau Tave mylėti Danguje.

Dum infirmus exspirat:

Myliu Tave, Dieve mano, visa širdžia, visa siela, visomis savo pajėgomis ir myliu Tave už viską dėl Tavęs paties.

Gailiuos visa širdžia, kad Tave, Dieve, neapsakomai gerą savo nuodėmėmis rū-

stinau, ir gailiuos dėl paties Tavo šventumo ir gerumo.

Atsiprašau Tavęs, Dieve mano, kad Tau šiame pasauly gerai netarnavau, kad Tavęs, kaip turėjau mylėti, nemylėjau. Duok man paregėti Savo dieviškąjį Veidą, stengsiuos jau Tau geriau tarnauti ir geriau mylėti.

Dieve, pasigailėk manęs nusidėjėlės (nusidėjėlio).

Dabar, Viešpatie, atleidi savo tarnaitę (tarną), kaip esi kalbėjęs, ramybėje.

Jėzau, mirštąs dėl manęs, pasigailėk manęs mirštančio(s).

Sopulingoji Motina Marija, stovėjusioji po kryžium, Tavo Sūnui mirštant, ateik man padėti.

Gelbėkit mane, Dievo Šventieji, priimkite Viešpaties Angelai mano sielą ir paaukokit ją Aukščiausiojo akivaizdoje.

Viešpatie, į tavo rankas atiduodu mano dvasią.

Amžinąjį atilsį per Jėzaus kraują duok man, Dieve, ir amžinoji šviesa tegu man šviečia.

Jėzau, Jėzau, Jėzau, nuoširdžiai myliu Tave!

Jėzau, būk man Išganytojas.

Jėzau, Marija, šv. Juozapai, jums atiduodu savo sielą.

Caput VII.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMAE.

(R. P. 220 – 240 p.)

1. Parochus, ad decedentis animae commendationem accedens, Clericum saltem unum, si possit, secum habeat, qui deferat vasculum aquae benedictae, superpelliceum et stolam violaceam, quibus ipse Sacerdos ante infirmi cubiculum indutus, locum ingrediens dicit:

℣. Pax huic domui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde aspergit aegrotum, lectum et circumstantes aqua benedicta, dicens:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundabor; lavábis me et super nivem dealbábor.

2. Postea Salvatoris nostri crucifixi imaginem aegroto deoscolandam praebet, verbis efficacibus eum ad spem aeternae salutis erigens, ipsamque imaginem coram eo ponit, ut illum aspiciens salutis suae spem sumat [his aut similibus verbis]:

Deósculatio Christi vulnerum.

Sacerdos infirmo, deosculanti Crucifixi pedes, dicat:

O brangiausis Išganytojau, Tavo dėl manęs prikaltas prie kryžiaus kojas bučiuoju su tokiu maldingumu, su kokiu yra bučiavus jas Magdalena. Teikis ir man tarti tuos žodžius: „Atleidžiamos tau tavo

nuodėmės", kuriais jai esi užtikrinęs išteisinimą.

Deosculanti Crucifixi manus, dicat:

O brangiausiasis Jėzau, bučiuoju Tavo prie kryžiaus prikaltas rankas. Į Tavo, Jėzau, rankas atiduodu savo dvasią, prašydama(s), kad mane, paklydusią avį, nuvestumei dangiškon avijon.

Deosculanti Crucifixi cor, dicat:

Bučiuoju Tave, saldžiausioji, dėl manęs ietimi pervertoji Jėzaus Širdie! O kodėl aš Tavęs, Viešpatie, nemylėjau savo gyvenime, kaip turėjau mylėti. Myliu Tave, bent dabar kuodidžiausiai ir trokštu Tave mylėti per amžius. Parodyk, Jėzau, man savo gailestingumą ir priimk mane į savo širdį.

3. Deinde accensa candela, genibus flexis, cum omnibus circumstantibus breves Litanias devote recitat in hunc modum:

Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison!

Šventoji Marija, melskis už ją (jį).

Visi Šv. Angelai ir Arkangelai, melskitės už ją (jį).

Šv. Abeliau, melskis už ją (jį).

Visi Teisingieji melskitės už ją (jį).

Šv. Abraomai, melskis už ją (jį).

Šv. Jone Krikštytojau, melskis už ją (jį).

Šv. Juozapai, melskis už ją (jį).

Visi šv. Patriarkai ir Pranašai, melskitės už ją (jį).

Šv. Petrai
Šv. Povilai
Šv. Andriejau
Šv. Jonai
Melskis už ją (jį).

Visi Šv. Apaštalai ir Evangelistai, melskitės už ją (jį).

Visi Šv. Viešpaties Mokytiniai, melskitės už ją (jį).

Visi Šv. Nekalti Berneliai, melskitės už ją (jį).

Šv. Steponai, melskis už ją (jį).

Šv. Laurynai, melskis už ją (jį).

Visi Šv. Kentėtojai, melskitės už ją (jį).

Šv. Silvestrai, melskis už ją (jį).

Šv. Grigaliau, melskis už ją (jį).

Šv. Augustinai, melskis už ją (jį).

Visi Šv. Vyskupai ir Išpažintojai, melskitės už ją (jį).

Šv. Benediktai, melskis už ją (jį).

Šv. Pranciškau, melskis už ją (jį).

Visi Šv. Vienuoliai ir Atsiskyrėliai, melskitės už ją (jį).

Šv. Ona, melskis už ją (jį).

Šv. Marija Magdalena, melskis už ją (jį).

Šv. Lucija, melskis už ją (jį).

Visos Šv. Panos ir Našlės, melskitės už ją (jį).

Visi Dievo Šventieji ir Šventosios, melskitės už ją (jį).

Būk jai (jam) malonus, atleisk jai (jam) Viešpatie.

Nuo Savo rūstybės,
Nuo mirties pavojaus,
Nuo nelaimingos mirties,
Nuo pragaro kančių,
Nuo viso pikto,
Nuo šetono galybės,
Per Savo šventąjį gimimą,
Per Savo kryžių ir kančią,
Per Savo mirimą ir palaidojimą,
Per Savo garbingą atsikėlimą,
Per Savo stebuklingą dangun žengimą,
Per Šventosios Dvasios Ramintojos malonę,
Savo Teismo dienoje,

Gelbėk ją (jį), Viešpatie!

Mes nusidėjėliai Tave meldžiame, išklausyk mus, Viešpatie.

Jai (jam) atleisti teikis, išklausyk mus, Viešpatie.

Tave meldžiame, išklausyk mus, Viešpatie.

Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison!

4. Deinde cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes orationes:

ORATIO.

Išeik jau, krikščioniškoji siela, iš šio pasaulio vardan Visagalio Dievo Tėvo, kuris tave yr sutvėręs, vardan Dievo Sūnaus Viešpaties Jėzaus Kristaus, kuris tave yr atpirkęs, vardan Šv. Dvasios, kuri ant tavęs yra išlieta, vardan Šventų Angelų ir Ar-

kangelų, vardan Sostų ir Viešpatysčių, vardan Kunigaikštysčių ir Galybių, vardan Kerubinų ir Serafinų, vardan šv. Apaštalų ir Evangelistų, vardan šv. Kentėtojų ir Išpažintojų, vardan šv. Vienuolių ir Atsiskyrėlių, vardan šv. Panų ir visų Dievo Šventųjų, tepripildo Dievas tave šiandien ramybės ir teduoda tau vietos danguje. Per tą patį Kristų, mūsų Viešpatį. ℟. Amen.

ORATIO.

Gailiaširdi Dieve, maloningasis Dieve, Dieve, kuris dėl didelio savo gailestingumo darantiems atgailą naikini nuodėmes ir atleidi buvusių nuodėmių kaltes, pažvelk maloningai į savo tarnaitę (tarną) N., kuri(s) nuoširdžiai prašo nuodėmių atleidimo, išklausyk jo(s) prašymą. Atnaujink, gerasis Tėve, ir pataisyk joj (jame) visa, ką draugavimas su pasauliu, žmogaus silpnumas ir gundytojo nedorumas galėjo jo sieloj sugadinti. Sujunk su savo Bažnyčios kūnu šį Tavo atpirktąjį narį. Pažvelk į jo ašaras, vaitojimus ir pasigailėk jo(s). Ji(s) visą viltį deda vien tik Tavo gerume. Atidaryk jai (jam), Viešpatie, duris į išganymą ir suteik jai (jam) permaldavimo malonę. Per Kristų mūsų Viešpatį. ℟. Amen.

Pavedu tave, mielasis brolau, (mieloji sese) Visagaliui Viešpačiui Dievui, Tavo Sutverėjui, idant persiskyrus su savo kūnu ir pasauliu, sugrįžtumei išganyta(s) pas savo

Tėvą ir Viešpatį. Teišeina pasitikti tavęs Angelų galybės; maloniai tepriima tave Šventoji Apaštalų Taryba, tepradžiunga dėl tavo atėjimo narsus šventųjų Kentėtojų pulkas, teapstoja tave šventųjų Išpažintojų būrys, tesutinka tave su linksmybės giesme Šventųjų Panų choras, tesveikina tave šventieji Patriarkai, kai būsi vedama(s) į Abraomo prieglobstį. Tesužadina tavy didelės vilties saldžiausiasis Šv. Juozapas, mirštančiųjų Globėjas. Teatkreipia į tave savo akis meilingoji Dievo Gimdytoja, Pana Marija, tepasirodo tau romusis Jėzus Kristus su veidu, žibančiu džiaugsmu ir tepastato tave laimingųjų Išrinktųjų eilėn. Duok, Dieve, tau nepažinti, kas tamsybėse baugina, kas liepsnose vargina, kas kančiose žudo; tesudreba prakeiktasis, matydamas tave Angelų draugystėj, tepabėga greit ir tepasislepia pragaro amžinos nakties tamsybėse. Tepakįla Dievas ir teišsisklaido neprietelių galybės, o kurie Viešpaties neapkenčia, teišgaišta kaip dūmas ir kaip vaškas tirpsta nuo ugnies, taip teišnyksta nelabieji prieš Viešpaties Veidą. Tesidžiaugia teisieji, tesilinksmina Viešpaties akivaizdoje, tesie pilni džiaugsmo. Visi pragaro pulkai tesusigėdina labai ir tepasislepia tamsybės pragaruose, o tau tepalieka kelią į Dangų nekliudomą; teišgelbi tave Kristus nuo visokios kančios, kuris už tave yra tiek kentėjęs; teapsaugo tave nuog amžinos mirties Išganytojas, kurs už tave yra miręs. Teįveda tave Die-

vo Gyvojo Sūnus į linksmąjį Rojų, tegu Jis, gerasis piemuo, pripažįsta tave Savo avele. Teatleidžia tau visus tavo nusidėjimus ir tepastato tave su išrinktaisiais Savo dešinėje. Duok, Dieve, tau paregėti Švenč. savo Išganytojo veidą, amžinai veizėti į Jį ir visades dangiškoj laimėj su Dievu džiaugtis. ℟. Amen.

ORATIO.

Viešpatie, priimk savo tarną (tarnaitę) į vietą išganymo, kurio ji(s) tikisi iš Tavo gailestingumo. ℟. Amen.

Išgelbėk, Viešpatie, savo tarno (tarnaitės) sielą nuo visų pragaro nelaimių, nuo visokio laikymo skaistykloj ir nuo visokio vargo ir suspaudimo. ℟. Amen.

Išgelbėk, Viešpatie, savo tarno (tarnaitės) sielą, kaip esi išgelbėjęs Enoką ir Eliją nuo bendros pasaulio mirties. ℟. Amen.

Išgelbėk, Viešpatie, savo tarno (tarnaitės) sielą, kaip esi išgelbėjęs Nojų nuo tvano. ℟. Amen.

Išgelbėk, Viešpatie, savo tarno (tarnaitės) sielą, kaip esi išgelbėjęs Abraomą iš Chaldėjų Uro. ℟. Amen.

Išgelbėk, Viešpatie, savo tarno (tarnaitės) sielą, kaip esi išgelbėjęs Jobą iš visų jo sopulių. ℟. Amen.

Išgelbėk, Viešpatie, savo tarno (tarnaitės) sielą, kaip esi išgelbėjęs Izaoką nuo užmušimo aukai tėvo rankomis. ℟. Amen.

Išgelbėk, Viešpatie, savo tarno (tarnaitės) sielą, kaip esi išgelbėjęs Lotą iš Sodomos ir iš ugnies liepsnų. ℟. Amen.

Išgelbėk, Viešpatie, savo tarno (tarnaitės) sielą, kaip esi išgelbėjęs Mozę iš Aigipto karaliaus Paraono rankų ℟. Amen.

Išgelbėk, Viešpatie, savo tarno (tarnaitės) sielą, kaip esi išgelbėjęs Danielį iš liūtų duobės. ℟. Amen.

Išgelbėk, Viešpatie, savo tarno (tarnaitės) sielą, kaip esi išgelbėjęs tris Jaunikaičius iš ugnies krosnies ir iš nedoro karaliaus rankų. ℟. Amen.

Išgelbėk, Viešpatie, savo tarno (tarnaitės) sielą, kaip esi išgelbėjęs nekaltąją Susaną nuo biauraus įtarimo. ℟. Amen.

Išgelbėk, Viešpatie, savo tarno (tarnaitės) sielą, kaip esi išgelbėjęs Dovydą iš Sauliaus ir Galijoto rankų. ℟. Amen.

Išgelbėk, Viešpatie, savo tarno (tarnaitės) sielą, kaip esi išgelbėjęs Petrą ir Povilą iš kalėjimo. ℟. Amen.

Ir kaip palaimintą Teklę kentėtoją ir Paną esi išgelbėjęs iš trejopo žudymo, taip teikis išgelbėti ir Savo tarno (tarnaitės) N. sielą ir padaryti ją Savo Dangaus gėrybių dalininke. ℟. Amen.

ORATIO.

Pavedam Tau, Viešpatie, Tavo tarno (tarnaitės) N. sielą ir meldžiame Tavęs, Jėzau, Pasaulio Išganytojau, idant tą sielą, dėl kurios gailestingai esi žemėn nužengęs,

teiktumeisi šiandien priimti Savo Patriarkų prieglobstin. Pripažink joje, Viešpatie, savo sutvėrimą, savo rankų darbą ir palinksmink ją savo akivaizdoje, nebeatmindamas senų jos nusidėjimų. Kad ji ir yra nusikaltus, betgi Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios niekados nebuvo užsigynus, ir visad tikėjo į Švenč. Trejybę ir karštai yra mylėjus Tave, savo Dievą, kursai visa esi sutvėręs, ir tikrai Tave garbino ir šlovino. Amen.

ORATIO.

Jo(s) jaunystės ir nežinios nuodėmių teikis neatsiminti, Viešpatie, bet iš didelio Savo gailestingumo atsimink ją (jį) Savo šviesybės garbėje. Teatsidaro jai (jam) dangus, tesidžiaugia su ja (juo) drauge šv. Angelai. Priimk, Viešpatie, savo tarną (tarnaitę) į amžinąją karalystę. Tepasveikina ją (jį) Dievo Arkangelas Mykolas, kurs dėl savo ištikimybės yra tapęs Viešpaties kariuomenės vadu. Teišeina jo(s) pasitikti šv. Dievo Angelai, ir teįveda ją (jį) į dangiškąją Jeruzalę. Teįleidžia ją (jį) šv. Petras, kuriam yra Dievo atiduoti Dangaus raktai. Tesušelpia ją (jį) ir Povilas Apaštalas, kuriam buvo apreikštos dangiškos paslaptys. Temeldžias už ją (jį) visi šv. Apaštalai, kuriems duota valdžia surišti ir išrišti nusidėjėlius. Teužtaria ją (jį) visi Dievo Šventieji ir Išrinktieji, kurie šiame gyvenime dėl Kristaus vardo yra kančias kentėję, idant ji(s) iš kūno pančių atleis-

ta(s), galėtų pasiekti dangaus karalystės garbę per malonę mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, kursai su Tėvu ir Šv. Dvasia gyvena ir viešpatauja per amžių amžius.

℟. Amen.

ORATIO.

Maloningiausioji Panele, Dievo Gimdytoja Marija, mieliausioji nuliūdusiųjų paguoda, tepaveda savo Sūnui tarno N. (tarnaitės N.) dvasią, kad jos motiniškai užtariama(s) nebijotų mirties baisumų, bet jos lydima(s) linksma(s) pasiektų dangiškos tėvynės buveinę.

℟. Amen.

ORATIO.

Šventasis Juozapai, mirštančiųjų Globėjau, į tave bėgu ir tau, prie kurio mirties yra buvę Jėzus ir Marija, per brangiausiąjį jų dviejų užtarimą šio tarno N. (tarnaitės N.) sielą, besikamuojančią mirties valandoje ypatingai pavedu, kad ji(s) tavo užtariama(s), nuo velnio žabangų ir nuog amžinosios mirties būtų atvaduota (s) ir verta(s) pasiekti amžinąjį džiaugsmą, per tą patį Kristų, mūsų Viešpatį.

℟. Amen.

5. Si vero diutius laborat anima, poterit legi super aegrotum... Evangelium S. Joannis (17, 1-26 et cap. 18 et 19), Psalmi 117 Confitemini et Ps. 118, 1, Beati immaculati, 118, 11, Retribue servo tuo, ter **Pater noster** et totidem **Ave Maria**.

In Exspiratione.

(R. P. 240 — 242 p.)

1. Cum tempus exspirandi institerit, tunc maxime ab omnibus circumstantibus, flexis genibus, vehementer orationi instandum est. Ipse vero moriens, si potest, dicat; vel si non potest, assistens, sive Sacerdos pro eo clara voce pronuntiet: **Jesu, Jesu, Jesu.** Quod et ea, quae sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam saepius repetat:

Į Tavo rankas, Viešpatie, atiduodu savo sielą!

Viešpatie, Jėzau Kristau, priimk mano sielą.

Šv. Marija, melskis už mane.

Marija, malonės pilnoji, gailestingumo Motina, gink mane nuo nprietelių ir priimk mirties valandoje.

Šv. Juozapai, melskis už mane.

Šv. Juozapai su palaimintąja savo Sužadėtine Panele, atverk man Dievo gailestingumo prieglobstį.

Jėzau, Marija, Juozapai, būkite prie manęs paskutinėj kovoj.

Jėzau, Marija, Juozapai, teužmiegu ir pasilsiu su jumis ramybėje.

2. Tunc, ubi viget pia consuetudo, pulsetur campana paroecialis ecclesiae aliquibus ictibus, ad significandum fidelibus instantem mortem exspirantis aegroti, ut pro eo Deum rogare possint.

3. Egressa anima de corpore, statim dicatur:

Ateikite Viešpaties Šventieji, ateikite Angelai, priimkite mirusiojo (s) brolio (sesers) sielą ir nuneškite ją Aukščiausiojo akivaizdon.

Tepriima tave Kristus, kuris tave štai yr pašaukęs, tenuveda tave Šventosios Galybės į Abraomo prieglobstį.

Imkite jo(s) sielą, nuneškite ją Aukščiausiojo akivaizdon.

Amžiną atilsį duok jai, Viešpatie, ir amžinoji šviesa jai tešviečia.

Nuneškite ją Aukščiausiojo akivaizdon.

Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison.

Tėve mūsų ir t. t.

℣. Ir nevesk mus į pagundą.
℟. Bet gelbėk mus nuo pikto.
℣. Amžinąjįatilsįduok jam(jai) Viešpatie.
℟. Ir amžinoji šviesa tegul jam(jai) šviečia.
℣. Nuo pragaro vartų.
℟. Ištrauk, Viešpatie, jo(s) sielą.
℣. Teilsis ramybėje.
℟. Amen.
℣. Viešpatie, išklausyk mano maldą.
℟. Ir mano šauksmas Tave tepasiekia.

Melskimės.

Tau, Viešpatie, pavedam Tavo tarno (tarnaitės) N. sielą, idant ji(s) numirus(ęs) pasauliui, gyventų Tavy. Jo(s) gi nuodėmes, kurių iš žmogaus silpnumo yra turėjus(ęs), teikis dėl Savo gailestingumo atleidimu panaikinti. Per Kristų mūsų Viešpatį.

℟. Amen.

Si defunctus fuerit Sacerdos, post nomen proprium addatur vox **Sacerdotis.**

Caput VIII.

BENEDICTIONES MATRIMONIALES.

I. BENEDICTIO NOVAE NUPTAE POST NUPTIAS.

(R. P. 363 — 364 p.).

Muliere in Ecclesiam ingressa, et ante Altare genuflexa, sacerdos superpelliceo et stola albi coloris indutus, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nomine Dómini.

℟. Qui fecit coelum et terram.

PSALMUS 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Laeténtur et exsúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in aequitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terra.

Gloria Patri.

PSALMUS 127.

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mànuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuae.

Fílii tui sicut novéllae olivárum, * in circúitu mensae tuae.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómníbus diébus vitae tuae.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Gloria Patri.

Psalmis finitis, dicit:

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison

Pater noster [secreto usque ad]

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo

℣. Salvam (as) fac ancíllam (-as) tuam (-as), Dómine.

℟. Deus meus, sperántem (-es) in te.

℣. Nihil profíciet inimícus in ea (eis).

℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocere ei (s).

℣. Esto ei (s), Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A facie inimíci.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Praeténde, Dómine, fámulae (is) tuae (-is) déxteram coeléstis auxílii, ut te toto corde perquíra(n)t et quae digne póstula(n)t, cónsequi mereá(n)tur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OREMUS.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, et institútis tuis, quibus propagatiónem humáni géneris ordinásti, propítius assíste, ut quod te auctóre júngitur, te auxiliánte servétur. Per Cristum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Filii, ✠ et Spíritus sancti descendat super te (vos) et maneat semper.

Denique aspergit mulierem aqua benedicta, dicens:

Per hujus aquae aspersiónem det tibi (vobis) Dóminus gratiam et benedictiónem.

Deinde porrigit mulieri crucem osculandam.

II. BENEDICTIO MULIERIS POST PARTUM.

Si qua puerpera post partum, juxta piam ac laudabilem consuetudinem, ad ecclesiam venire voluerit, pro incolumitate sua Deo gratias actura, petieritque a Sacerdote benedictionem, ipse superpelliceo et stola alba indutus, cum ministro aspergillum deferente, ad fores ecclesiae accedat, ubi illam foris ad limina genuflectentem, et candelam accensam in manu tenentem, aqua benedicta aspergat, deinde dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit caelum et terram.

Ant. Haec accípiet.

PSALMUS 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et universi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: et super flúmina praeparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde: qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: et misericórdiam a Deo, salutàri suo.

Haec est generátio quaeréntium eum, quaeréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et eleváminі, portae aeternáles: et introíbit rex glóriae.

Quis est iste rex glóriae? Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in proélio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et eleváminі, portae aeternáles: et introíbit rex glóriae.

Quis est iste rex glóriae? Dóminus virtútem ipse est rex glóriae.

Glória Patri...

Et repetitur Antiphona: Haec accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia haec est generátio quaeréntium Dóminum.

Deinde porrigens ad manum mulieris extremam partem stolae, ex humero sinistro pendentem, eam introducit in ecclesiam, dicens:

Ingrédere in templum Dei, adóra Fílium beátae Mariae Vírginis, qui tibi fecunditátem tríbuit prolis.

Et ipsa, ingressa, genuflectit coram altari et orat, gratias agens Deo de beneficiis sibi collatis; tunc Sacerdos dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eleison.

Pater noster *secreto usque ad*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvam fac ancíllam tuam, Domine.
℟. Deus, meus, sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eam.

℣. Nihil profíciat inimícus in ea.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Omnípotens sempitérne Deus, qui per beátae Maríae Vírginis partum fidélium pariéntium dolóres in gáudium vertisti: réspice propítius super hanc fámulam tuam,

ad templum sanctum tuum pro gratiárum actióne laetam accedéntem, et praesta; ut post hanc vitam, ejúsdem beátae Maríae méritis et intercessióne, ad aetérnae beátitúdinis gáudia cum prole sua perveníre mereátur. Per Christum, Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde illam aspergit iterum aqua benedicta dicens :

Pax et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii ✠, et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. Amen.

Benedictio sponsorum jubilatorum.

(R. P. 369 — 371 p.).

1. Jubilatos ante Altare stantes alloquitur Sacerdos :

Dvidešimt penkeri metai (ar 50 metų) yra praėję nuo to laiko, kai jūs, gerbiamieji sutuoktiniai, prieš Viešpaties Altorių esate sudarę meilės ir ištikimybės sąjungą gyventi moterystėje. Tai buvo jums reikšminga ir iškilminga valanda, kai Aukščiausiojo vardu jus laimino kunigas. Reikšminga ir iškilminga yra ir šioji diena, kurioje atnaujinate savo pasižadėjimus.

Prieš dvidešimt penkerius metus (ar 50 metų) pilni vilties žiūrėjote į ateitį, šiandien gi su dėkingomis širdimis pažvelkite į praeitį. Dėkokite Dievui už malones ir gėrybes, kurių Jisai yra jums teikęs per

pereitąjį laiką: dėkokite ir už tuos bandymus ir kryželius, kurių yra jums siuntusi Dievo Apvaizda, idant tobulėtų jūsų sielos. Šioje iškilmingoje dienoje pasižadėkite Visagalio Dievo akivaizdoje visuomet vaikščioti tiesiu Jo įsakymų keliu; nusigręžę nuo jaunystės amžiaus vylių, savo rimtus metus puoškite dorybėmis, visuomet atsižvelgdami į Dievo garbę ir savo nemirios sielos išganymą. Šituos pasiryžimus ir pasižadėjimus sudėkite prieš Viešpaties Altorių kaip malonią dėkingumo auką, o gailestingasis ir gerasis Dievas išklausys jūsų maldavimus, laikys jus savo globoje ir teiks jums malonės ištesėti gerame ligi galo.

Tuo tikslu, mieliausieji broliai Kristuje, visi bendrai nuolankiomis širdimis melskime mūsų Viešpatį ir Tėvą.

2. Quibus dictis, Sponsi Iubilati genuflectunt, Sacerdos vero ad altare conversus dicit:

Tėve mūsų secreto usque ad

℣. Ir nevesk mus į pagundą.

℟. Bet gelbėk mus nuo pikta.

℣. Neatmesk manęs mano senatvėje.

℟. Kai neteksiu sveikatos, neapleisk manęs.

℣. Dieve, mane mokei nuo pat mano jaunystės.

℟. Ir ligšiol apsakinėju tavo stebuklus.

℣. Ligi senatvės ir iškaršimo neapleisk manęs.

℟. Kol apsakinėsiu tavo galybę visoms kartoms, kurios turi ateiti.

℣. Viešpatie, išklausyk mano maldą.

℟. Ir mano šauksmas tave tepasiekia.

℣. Viešpats su jumis.

℟. Ir su tavo dvasia.

MELSKIMĖS.

Visagali, amžinasis Dieve, iš visos širdies Tau dėkui, kad savo galybe teikeisi ligšiol išlaikyti šitą kitados Tavo vardu sudarytą moterystės sąjungą. Toji globa, kurią ligšiol teiki šitiems sutuoktiniams, tesie jiems ženklas, kad niekados jų neapleisi ir padėsi jiems pelnytis amžinąjį užmokesnį. Per Kristų, mūsų Viešpatį. ℟. Amen.

3. Tunc Sacerdos ad Iubilatos conversus dicat:

O dabar, gerbiamieji sutuoktiniai, stokite ir imkite Dievo laiminimą, kaip kad esate jį ėmę prieš dvidešimt penkerius metus (ar 50 metų).

4. Deinde Sacerdos iunctas coniugum dexteras stola circumvolvit et dicit:

Dieve, kurio tėviškoje rankoje yra kiekvieno žmogaus likimas, laimink šituos sutuoktinius, kuriuos aš Šventosios Bažnyčios vardu laiminu; nemažink jiems gyvenimo dienų ir duok jiems malonių, idant visuose gyvenimo džiaugsmuose ir varguose Tavęs

klausytų ir būtų atsidavę Tavo valiai, idant Tau, Dieve, mūsų Tėve, tarnaudami ir Tave mylėdami, taptų verti įeiti į amžinąjį gyvenimą. Per Kristų, mūsų Viešpatį.

℟. Amen.

5. Coniugibus, qui annos 50 in matrimonio vixerunt, Sacerdos tradit baculum cum parva cruce in cuspide, dicens:

Gerbiamieji sutuoktiniai, imkite lazdą su kryžium savo senatvės paramai. Dievas, kuris yra jus vedęs jūsų jaunystės amžiuje, neapleis jūsų ir senatvėje. Kryžiaus galybe ženkite iš dorybės į dorybę, o jūsų Išganytojas Jėzus Kristus padės jums ir saugos jus. ℟. Amen.

6. Quibus factis, aqua benedicta conjuges aspergit, et dicitur Missa pro Gratiarum actione de Ss. Trinitate, vel de Beata Virgine, si Rubricae Missalis id permittant, alias de Festo occurrenti. Intra Missam conjuges jubilati sanctissimo Christi corpore reficiantur.

7. Missa finitta, cantatur hymnus Te Deum laudamus cum ℣. ℣. et Oratione ut in Gratiarum actione.

Caput IX.

BENEDICTIONES DIVERSAE.

ORDO AD FACIENDAM AQUAM BENEDICTAM.

(R. P. 378 — 381 p.)

Diebus Dominicis, et quandocumque opus sit, praeparato sale et aqua munda, benedicenda in ecclesia, vel in sacristia, Sacerdos superpelliceo et stola violacea indutus, primo dicit:

℣. Adjutorium nóstrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit caelum et terram.

Deinde absolute incipit exorcismum salis:

Exorcizo te creatúra salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te per Eliséum prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterílitas aquae: ut efficiáris sal exorcizátum in salutem credentium; et sis omnibus sumentibus te sanitas animae et corporis; et effugiat, atque discédat a loco, in quo aspersum fueris, omnis phantasia, et nequitia, vel versutia diabolicae fraudis, omnisque spiritus immundus, adjuratus per eum, qui venturus est judicare vivos et mortuos, et saeculum per ignem.

℟. Amen.

OREMUS ORATIO

Immensam clementiam tuam, omnípotens aeterne Deus, humiliter imploramus, ut hanc creaturam salis, quam in usum generis humani tribuisti, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare tua pietate digneris: ut sit omnibus sumentibus salus mentis et córporis; et quidquid ex eo tactum vel respersum fuerit, careat omni immunditia, omnique impugnatione spiritualis nequitiae. Per Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum, etc. ℟. Amen.

Exorcismus aquae: et dicitur absolute:

Exorcizo te, creatura aquae, in nomine Dei Patris ✠ omnipotentis, in nomine Jesu ✠ Christi, Filii ejus, Domini nostri, et in virtute Spiritus ✠ Sancti: ut fias aqua exorcizata ad effugandam omnem potestatem inimici, et ipsum inimicum eradicare et explantare valeas cum angelis suis apostaticis, per virtutem ejusdem Domini nostri Jesu Christi: qui venturus est judicare vivos et mortuos, et saeculum per ignem. ℟. Amen.

OREMUS. ORATIO

Deus, qui ad salutem humani generis maxima quaeque sacramenta in aquarum substantia condidisti: adésto propitius invocationibus nostris, et elemento huic multimodis purificationibus praeparato, virtutem

tuae bene ✠ dictionis infunde: ut creatura tua, mysteriis tuis serviens, ad abigendos daemones, morbosque pellendos divinae gratiae sumat effectum, ut quidquid in domibus, vel in locis fidelium haec unda resperserit, careat omni immunditia, liberetur a noxa: non illic resideat spiritus pestilens, non aura corrumpens: discedant omnes insidiae latentis inimici, et si quid est, quod aut incolumitati habitantium invidet, aut quieti, aspersione hujus aquae effugiat: ut salubritas per invocationem sancti tui nominis expetita, ab omnibus sit impugnationibus defensa. Per Dominum nostrum. ℟. Amen.

Hic ter mittat sal in aquam in modum crucis, dicendo semel:

Commixtio salis et aquae pariter fiat, in nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS. ORATIO

Deus invictae virtutis auctor, et insuperabilis imperii Rex, ac semper magnificus triumphator: qui adversae dominationis vires reprimis: qui inimici rugientis saevitiam superas: qui hostiles nequitias potenter expugnas: te, Domine, trementes et supplices deprecamur, ac petimus: ut hanc creaturam salis et aquae dignanter aspicias,

benignus illustres, pietatis tuae rore sanctifices; ut, ubicumque fuerit aspersa, per invocationem sancti nominis tui, omnis infestatio immundi spiritus abigatur: terrorque venenosi serpentis procul pellatur: et praesentia Sancti Spiritus nobis, misericordiam tuam poscentibus, ubique adesse dignetur. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate ejusdem Spiritus Sancti, Deus, per omnia saecula saeculorum.

℟. Amen.

SOLEMNIS BENEDICTIO CRUCIS.

(R. P. 401 p.)

Si Cruces, publicae venerationi expositae, solemniter benedicantur, haec benedictio Ordinario reservatur, qui tamen potest eam cuilibet Sacerdoti committere.

Privatim autem haec, benedictio a quolibet Sacerdote fieri potest sine ulla Ordinarii licentia.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit caelum et terram.

℣. Domine, exaudi orationem meam.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS. ORATIO.

Rogamus te, Domine sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus: ut digneris bene ✠ dicere hoc signum Crucis, ut sit reme-

dium salutare generi humano; sit soliditas fidei, profectus bonorum operum, redemptio animarum; sit solamen, et protectio, ac tutela contra saeva jacula inimicorum. Per Christum, Dominum nostrum.

℟. Amen.

OREMUS. ORATIO.

Bene ✠ dic, Domine Jesu Christe, hanc Crucem, per quam eripuisti mundum a potestate daemonum, et superasti passione tua suggestorem peccati, qui gaudebat in praevaricatione primi hominis per ligni vetiti sumptionem. (*Hic aspergat aqua benedicta*). Sanctificetur hoc signum crucis in nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ Sancti; ut orantes inclinantesque se propter Dominum ante istam Crucem, inveniant corporis et animae sanitatem. Per Christum, Dominum nostrum. ℟. Amen.

SOLEMNIS BENEDICTIO IMAGINUM JESU CHRISTI, DOMINI NOSTRI, VEL B. MARIAE VIRGINIS ET ALIUS SANCTI.

(R. P. 402 p.)

Si imagines, publicae venerationi expositae, solemniter benedicantur, haec benedictio Ordinario reservatur, qui tamen potest eam cuilibet Sacerdoti committere.

Privatim autem haec benedictio a quolibet Sacerdote fieri potest sine ulla Ordinarii licentia.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.
℟. Qui fecit caelum et terram.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS. ORATIO.

Omnipotens sempiterne Deus, qui Sanctorum tuorum imagines (*sive* effigies) sculpi, aut pingi non reprobas, ut, quoties illas oculis corporis intuemur, toties eorum actus et sanctitatem ad imitandum memoriae oculis meditemur: hanc, quaesumus, imaginem (*seu* sculpturam) in honorem et memoriam unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi (*vel* beatissimae Virginis Mariae, matris Domini nostri Jesu Christi, *vel* beati N. Apostoli tui, *vel* Martyris, *vel* Pontificis, *vel* Confessoris, *vel* beatae N. Virginis, *vel* Martyris) adaptatam bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare digneris: et praesta; ut quicumque coram illa unigenitum Filium tuum (*vel* beatissimam Virginem, *vel* gloriosum Apostolum, *vel* Martyrem, *vel* Pontificem *vel* Confessorem, *vel* gloriosam Virginem, *vel* Martyrem) suppliciter colere et honorare studuerit, illius meritis et obtentu, a te gratiam in praesenti, et aeternam gloriam obtineat in futurum. Per (eundem) Christum Dominum nostrum.
℟. Amen.

Et aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO PRIMARII LAPIDIS AEDIFICII

(R. P. 777 p.)

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit caelum et terram.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS. ORATIO.

Deus, a quo omne bonum sumit initium et, semper ad potiora progrediens, percipit incrementum: concede, quaesumus, suplicantibus nobis; ut, quod ad laudem nominis tui inchoare agredimur, aeterno tuae paternae sapientiae munere perducatur ad terminum. Per Christum, Dominum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO LOCI VEL DOMUS.

(R. P. 384 p.)

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit caelum et terram.

℣. Domine, exaudi orationem meam.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS. ORATIO.

Bene ✠ dic, Domine, Deus omnipotens, locum istum (*vel* domum istam): ut sit in

eo (ea) sanitas, castitas, victoria, virtus, humilitas, bonitas, et mansuetudo, plenitudo legis, et gratiarum actio Deo Patri, et Filio, et Spiritui Sancto; et haec benedictio maneat super hunc locum (*vel* super hanc domum), et super habitantes in eo (ea) nunc et in omnia saecula saeculorum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO DOMUS.

(R. P. 385 p.)

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit caelum et terram.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS. ORATIO.

Te Deum, Patrem omnipotentem, suppliciter exoramus pro hac domo, et habitátoribus ejus, ac rebus: ut eam bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare, ac bonis omnibus ampliare digneris: tribue eis, Domine, de rore caeli abundantiam, et de pinguedine terrae vitae substantiam, et desideria voti eorum ad effectum tuae miserationis perducas. Ad introitum ergo nostrum bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare digneris hanc domum, sicut benedicere dignatus es domum Abraham, Isaac, et Jacob: et intra parietes

domus istius Angeli tuae lucis inhabitent, eamque, et ejus habitatores custodiant. Per Christum, Dominum nostrum.

℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIONES ESCULENTORUM.

(R. P. 392 — 395 p.)

BENEDICTIO AGNI PASCHALIS.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit caelum et terram.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS. ORATIO.

Deus, qui per famulum tuum Moysen, in liberatione populi tui de Aegypto, agnum occidi jussisti in similitudinem Domini nostri Jesu Christi, et utrosque postes domorum de sanguine ejusdem agni perungi praecepisti: tu bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare digneris hanc creaturam carnis, quam nos famuli tui ad laudem tuam sumere desideramus, per resurrectionem ejusdem Domini nostri Jesu Christi: Qui tecum vivit et regnat in saecula saeculorum.

℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO OVORUM.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit caelum et terram.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS. ORATIO.

Subveniat, quaesumus, Domine, tuae bene ✠ dictionis gratia, huic ovorum creaturae: ut cibus salubris fiat fidelibus tuis, in tuarum gratiarum actione sumentibus, ob resurrectionem Domini nostri Jesu Christi: Qui tecum vivit et regnat in saecula saeculorum.

℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO PANIS.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit caelum et terram.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS. ORATIO.

Domine Jesu Christe, panis Angelorum, panis vivus aeternae vitae, bene ✠ dicere dignare panem istum, sicut benedixisti quinque panes in deserto: ut omnes ex eo gustantes inde corporis et animae percipiant

sanitatem: Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO AD QUODCUMQUE COMESTIBILE.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit caelum et terram.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS. ORATIO.

Bene ✠ dic, Domine, creaturam istam N., ut sit remedium salutare generi humano: et praesta per invocationem sancti nominis tui; ut quicumque ex ea sumpserint, corporis sanitatem, et animae tutelam percipiant. Per Christum, Dominum nostrum.

℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO AD OMNIA.

(R. P. 840 p.)

Haec benedictionis formula adhiberi potest a quovis Sacerdote pro omnibus rebus, de quibus specialis benedictio in Rituali Romano non habetur.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit caelum et terram.

℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Deus, cujus verbo sanctificantur omnia, benedictionem tuam effunde super creaturam istam (creaturas istas): et praesta, ut quisquis ea (eis) secundum legem et voluntatem tuam cum gratiarum actione usus fuerit, per invocationem sanctissimi nominis tui, corporis sanitatem et animae tutelam, te auctore, percipiat. Per Christum, Dominum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergitur (vel aspergantur) aqua benedicta.

BENEDICTIO CORONARUM SACRATISSIMI ROSARII B. MARIAE VIRG.

(R. P. 964 p.)

Propria Ordin. Praedicatorum.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.
℟. Qui fecit caelum et terram.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Omnipotens et misericors Deus, qui propter eximiam caritatem tuam, qua dilexisti nos, Filium tuum unigenitum, Dominum nostrum Jesum Christum, de caelis in terram descendere, et de beatissimae Virginis Mariae, Dominae nostrae, utero sac-

ratissimo, Angelo nuntiante, carnem suscipere, crucemque ac mortem subire, et tertia die gloriose a mortuis resurgere voluisti, ut nos eriperes de potestate diaboli: obsecramus immensam clementiam tuam; ut haec signa Rosarii in honorem et laudem ejusdem Genetricis Filii tui ab Ecclesia tua fideli dicata, bene ✠ dicas, et sancti ✠ fices, eisque tantam infundas virtutem Spiritus ✠ Sancti, ut quicumque horum quodlibet secum portaverit, atque in domo sua reverenter tenuerit, et in eis ad te secundum hujus sanctae societatis instituta, divina contemplando mysteria, devote oraverit, salubri et perseveranti devotione abundet, sitque consors et particeps omnium gratiarum, privilegiorum et indulgentiarum, quae eidem societati per sanctam Sedem Apostolicam concessa fuerunt, ab omni hoste visibili et invisibili semper et ubique in hoc saeculo liberetur, et in exitu suo ab ipsa beatissima Virgine Maria, Dei Genitrice, tibi plenus bonis operibus praesentari mereatur. Per eundum Dominum . . . in unitate ejusdem Spiritus.

℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

FORMULA BREVIOR BENEDICENDI CORONAM SACRATISSIMI ROSARII B. MARIAE VIRG.

Propria ejusdem Ordinis.
(Approbata a S. R. C. die 23 Nov. 1918)
(R. P. 965 p.).

Ad laudem et gloriam Deiparae Virginis Mariae, in memoriam mysteriorum vitae, mortis et resurrectionis ejusdem Domini nostri Jesu Christi, bene ✠ dicatur et sancti ✠ ficetur haec sacratissimi Rosarii corona: in nomine Patris, et Filii ✠ et Spiritus Sancti. Amen.

RITUS RECIPIENDI FIDELES IN CONFRATRES SOCIETATIS Ss. ROSARII

Ex. Rit. Propr. Ordin. Praedicatorum.

Sacerdos ad id deputatus, superpelliceo et stola alba indutus, dicat:

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.
℟. Qui fecit caelum et terram.
℣. Sit nomen Domini benedictum.
℟. Ex hoc nunc et usque in saeculum.
℣. Domine, exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Omnipotens sempiterne Deus, qui per mortem unigeniti Filii tui mundum collap-

sum restaurare dignatus es, ut nos a morte aeterna liberares, et ad gaudia regni caelestis perduceres, respice, quaesumus, super hos famulos tuos (si omnes sint viri, vel viri et mulieres; secus dicatur in singulari, et mutetur genus), qui inter filios et confratres societatis beatissimae Virginis sacratissimi Rosarii connumerari desiderant, et per merita ejusdem Genitricis Dei, effunde super illos benedictionem tuam, quatenus benedicti, sic in hoc saeculo vivant, ut inter oves dexterae tuae in perpetuum collocari mereantur. Per Christum, Dominum nostrum.

℟. Amen.

Deinde subjungat.

Ego N. N. auctoritate mihi commissa et concessa, recipio vos (te) in confratres (confratrem) societatis sanctissimi Rosarii beatae Mariae Virginis, ut sitis (sis) participes (particeps), Deo dante, omnium gratiarum, privilegiorum, quae eidem sanctae societati, per sanctam Sedem Apostolicam concessa fuerunt. In nomine Patris, et Filii, ✠ et Spiritus Sancti. Amen.

Deinde aspergat Confratres aqua benedicta nomenque eorum describat in libros Confraternitatis.

Si tradat illis Rosarium benedictum, dicat:

Accipite (accipe) signum Dei viventis ab ipsa sanctissima Virgine sic nuncupatum, ut sit vobis (tibi) in pignus, et medium ad vitam aeternam promerendam. Amen.

FORMULA (BREVIOR)
benedicendi et imponendi
SCAPULARE B. MARIAE VIRGINIS DE MONTE CARMELO
(R. P. 929 p.).

quae adhiberi potest, praesertim in privatis receptionibus, vel occasione magni concursus, ad majorem Sacerdotis recipientis commoditatem.

(Approbata a S. R. C die 24 Julii 1888)

Persona recipienda ad habitum genuflexa, Sacerdos superpelliceo et stola albi coloris, aut saltem stola indutus, dicat:

℣. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.
℟. Et salutare tuum da nobis.
℣. Domine, exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Domine Jesu Christe, humani generis Salvator, hunc habitum quem propter tuum tuaeque Genitricis Virginis Mariae de Monte Carmelo amorem servus tuus (ancilla tua) devote est delaturus (-a), dextera tua sancti ✠ fica, ut, eadem Genitrice tua intercedente, ab hoste maligno defensus (-a) in tua gratia usque ad mortem perseveret: Qui vivis et regnas in saecula saeculorum.
℟. Amen.

Deinde aspergat habitum aqua benedicta et postea illam imponat personae vel personis (cuilibet separatim), dicens:

Accipe hunc habitum benedictum precans sanctissimam Virginem, ut ejus meritis illum perferas sine macula, et te ab omni adversitate defendat atque ad vitam perducat aeternam.

℟. Amen.

Deinde dicat:

Ego, ex potestate mihi concessa recipio te (vos) ad participationem omnium bonorum spiritualium, quae, cooperante misericordia Jesu Christi, a Religiosis de Monte Carmelo peraguntur. In nomine Patris et Filii ✠ et Spiritus Sancti.

℟. Amen.

Bene ✠ dicat te (vos) Conditor coeli et terrae, Deus omnipotens, qui te (vos) cooptare dignatus est in confraternitatem beatae Mariae Virginis de Monte Carmelo; quam exoramus, ut in hora obitus tui (vestri) conterat caput serpentis antiqui, atque palmam et coronam sempiternae hereditatis tandem consequaris (consequamini). Per Christum, Dominum nostrum.

℟. Amen.

Aspergatur persona aqua benedicta.

BENEDICTIO PUERORUM AEOROTANTIUM.

(R. P. 821 — 824 p.).

Pueri infirmi, qui ad hunc usum rationis pervenerunt, ut ipsis praeberi possit Sacramentum Extre-

mae Unctionis, iis adjuventur exhortationibus et precibus, quae describuntur in Rituali Romano, ubi de visitatione et cura Infirmorum, prout feret temporis opportunitas, et eorumdem aegrotantium status.

Verum pro ceteris junioribus pueris infirmis adhiberi poterunt sequentes preces. Sacerdos infirmi cubiculum ingressus, primum dicit:

℣. Pax huic domui.
℟. Et omnibus habitantibus in ea.

Mox infirmum et lectum ejus et cubiculum aspergat nihil dicens.

Deinde dicere poterit supra infirmum Ps. 112 cum Gloria Patri in fine.

PSALMUS 112.

Laudate, pueri, Dominum: * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes Gentes Dominus, * et super coelos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * et humilia respicit in coelo et in terra?

Suscitans a terra inopem, * et de stercore erigens pauperem:

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum laetantem.

Gloria Patri...

Postea dicat:

Kyrie, eleison. Christe, eleison. Kyrie, eleison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos a malo.
℣. Deus noster miseretur.
℟. Custodiens parvulos Dominus.
℣. Sinite parvulos venire ad me.
℟. Talium est enim regnum caelorum.
℣. Domine, exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS. ORATIO.

Deus, cui cuncta adolescunt et per quem adulta firmantur: extende dexteram tuam super hunc famulum tuum (hanc famulam tuam), in tenera aetate languentem: quatenus, vigore sanitatis recepto, ad annorum perveniat plenitudinem, et tibi fidele, gratumque obsequium indesinenter praestet omnibus diebus vitae suae. Per Dominum nostrum.

℟. Amen.

OREMUS. ORATIO.

Pater misericordiarum et Deus totius consolationis, qui creaturae tuae multiplici pietate consulens, non solum animae, sed ipsi corpori curationis gratiam benignus infundis: hunc parvulum infirmum (hanc

parvulam infirmam) a lecto aegritudinis erigere, et Ecclesiae tuae sanctae, suisque parentibus incolumem restituere digneris; ut, cunctis prolongatae sibi vitae diebus, gratia et sapientia coram te et hominibus profíciens, in justitia et sanctitate tibi serviat, et debitas misericordiae tuae referat gratiarum actiones. Per Christum, Dominum nostrum ℟. Amen.

OREMUS. ORATIO.

Deus, qui miro ordine Angelorum ministeria hominumque dispensas: concede propitius; ut, a quibus tibi ministrantibus in caelo semper assistitur, ab his in terra vita hujus pueri (puellae) muniatur. Per Christum, Dominum nostrum.
℟. Amen.

Completa Oratione ultima, Sacerdos imponit dexteram manum super caput infirmi, et dicit:

Super aegros manus imponent, et bene habebunt Jesus Mariae Filius, mundi salus et Dominus, meritis et intercessione sanctorum Apostolorum suorum Petri et Pauli et omnium Sanctorum, sit tibi clemens et propitius.
℟. Amen.

Quod sequitur Evangelium, pro temporis opportunitate et pro aegrotantis pueri parentum desiderio, Sacerdotis arbitrio dici poterit:

℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

℣. Initium sancti Evangelii secundum Joannem.

℟. Gloria tibi Domine.

Dum Sacerdos dicit *Initium, etc.* facit signum crucis de more super se in fronte, ore et pectore; similiter super puerum infirmum, si non possit se signare.

In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hominum: et lux in tenebris lucet, et tenebrae eam non comprehenderunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joannes. Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quae illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognovit. In propria venit et sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine ejus; qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. (Hic genuflectitur). Et Verbum caro factum est, et habitavit in nobis: et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi Unigeniti a Patre, plenum gratiae et veritatis.

℟. Deo gratias.

Postea, benedicens puerum infirmum subjungit dicens:

Benedictio Dei omnipotentis, Patris, et Filii ✠ et Spiritus Sancti, descendat super te, et maneat semper.

℟. Amen.

Deinde aspergit eum aqua benedicta:

Si fuerint plures Infirmi in eodem cubiculo vel loco, Preces et Benedictio praedictae dicuntur super eos in numero plurali.

BENEDICTIO PUERORUM

Cum praesertim in ecclesia praesentantur

(R. P. p. 819—821).

Die et hora constitutis, pueri conveniunt in ecclesiam, quos ibi a parentibus vel magistris associari maxime deceret, ut in silentio et modestia facilius se componant. Quibus per ordinem dispositis, et pueris a puellis, si adsint, separatis, Sacerdos ad ipsos accedat, et brevissimo ac simplici sermone eos alloquatur, prout opportunum sibi visum fuerit.

Deinde stans versus eos dicat:

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit caelum et terram.

Antiphona. Laudate, pueri, Dominum, laudate nomen Domini.

Psalmus 112 incipitur a secundo versu: Sit nomen Domini, ut supra p. 87.

vel lituanice:

112 PSALMĖ.

Girkite, tarnai, Viešpatį, * girkite Viešpaties vardą.

Tebūna Viešpaties vardas šlovinamas * nuo dabar ir per amžius.

Nuo saulėtekio iki saulėleidžio * Viešpaties vardas girtinas.

Viešpats prakilnus ant visų tautų * ir jo garbė perviršija dangų.

Kas kaip Viešpats, mūsų Dievas, * kurs gyvena aukštybėse.

Ir žiūri į žemybes * danguje ir žemėje?

Kurs paaukština pavargėlį iš dulkių * ir iškelia beturtį iš mėšlo,

Kad pasodintų jį su kunigaikščiais * su savo tautos kunigaikščiais?

Kurs padaro, kad nevaisinga gyvena namuose * kaipo linksma vaikų motina.

Garbė Dievui, Tėvui ir t. t.

Et repetitur Antiphona: Laudate, pueri, Dominum: laudate nomen Domini.

Qui psalmus cum sua Antiphona, si paucis tantum aut minus solemniter conferatur Benedictio, omitti poterit.

Finito psalmo et repetita Antiphona Sacerdos dicit:

℣. Sinite parvulos venire ad me.
℟. Talium est enim regnum caelorum.
℣. Angeli eorum.
℟. Semper videnti faciem Patris.
℣. Nihil proficiat inimicus in eis.
℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere eis.
℣. Domine, exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS. ORATIO.

Domine Jesu Christe, qui parvulos tibi oblatos et ad te venientes complexus es, manusque super illos imponens benedixisti eis, atque dixisti: Sinite parvulos venire ad me, et nolite prohibere eos, talium est enim regnum coelorum, et Angeli eorum semper vident faciem Patris mei; respice, quaesumus, ad puerorum (puellarum, si solae adsint puellae) praesentium innocentiam et eorum (earum) parentum devotionem, et clementer eos (eas) hodie per ministerium nostrum bene ✠ dic; ut in tua gratia et misericordia semper proficiant, te sapiant, te diligant, te timeant, et mandata tua custodiant, et ad finem optatum feliciter perveniant: per te, Salvator mundi, qui cum Patre et Spiritu Sancto vivis et regnas in saecula saeculorum.
℟. Amen.

OREMUS. ORATIO.

Defende, quaesumus, Domine, beata Maria semper Virgine intercedente, istam ab omni adversitate familiam: et toto corde tibi prostratam, ab hostium propitius tuere clementer insidiis. Per Christum Dominum nostrum.
℟. Amen.

OREMUS. ORATIO.

Deus, qui ineffabili providentia sanctos Angelos tuos ad nostram custodiam mittere dignaris: largire supplicibus tuis; et eorum semper protectione defendi, et aeterna societate gaudere. Per Christum Dominum nostrum.

℟. Amen.

Postea manu dextera producens signum crucis super pueros, benedicit eos, dicens:

Benedicat vos Deus, et custodiat corda vestra et intelligentias vestras, Pater et Fílius ✠ et Spiritus Sanctus.

℟. Amen.

Deinde aspergat pueros aqua benedicta.

— —

BENEDICTIO PUERI

ad obtinendam super ipsum misericordiam Dei.

(R. P. 818 — 819 p.).

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Quí fecit caelum et terram.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS. ORATIO.

Domine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui dixisti: Sinite parvulos venire ad me, talium est enim regnum caelorum; super hunc puerum tuum virtutem bene ✠ dictionis tuae infunde, ac ad Ecclesiae et parentum

illius fidem ac devotionem respice; ut, virtute ac sapientia apud Deum et homines proficiens, ad optatam perveniat senectutem et salutem consequatur aeternam: Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. ℟. Amen.

Deinde dicitur Ps. 112 Laudate, pueri, Dominum, etc. pag. 87 cum Gloria Patri in fine.

Postea: Kyrie, eleison. Christe, eleison. Kyrie eleison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos a malo.

Benedictio Dei omnipotentis Patris, et Filii, ✠ et Spiritus Sancti, descendat super te, et maneat semper. ℟. Amen.

Caput XI.

PRECATIO PIACULARIS.

ATSITEISIMO MALDA.

Saldžiausiasai Jėzau, kurio meile apipilti žmonės nedėkingai už ją atsimoka didžiausiu užmiršimu, apsileidimu ir niekinimu, štai mes, puolę prieš Tavo altorių, trokštame ypatingu Tavęs garbinimu atlyginti taip nelemtą žmonių atšalimą ir tuos įžeidimus, kurių iš visur patiria Tavo meilingiausioji Širdis.

Tačiau atsiminę, kad ir mes kartais esame buvę tokie pat nedorėliai, ir už tai iš didžio gailesčio susigraudinę, pirmiausia meldžiame, kad mums būtum gailestingas; mes trokštame noromis atsiteisti ne tiktai už mūsų padarytąsias nedorybes, bet ir už tų, kurie, toli nuklydę nuo išganymo kelio, savo netikėjimo apakinti, arba visai nenori Tavęs pripažinti savo Ganytoju ir Vadu, arba laužydami krikšto pasižadėjimus, yra metę maloniausiąjį Tavo įstatymo jungą.

Trokšdami atsiteisti už tas visas nedorybes, mes rūpinsimės atlyginti už kiekvieną jų skyrium: už elgesio ir rėdymosi nepadorumus ir begėdiškumus, už didelę daugybę nekaltoms širdims užstatytų žabangų, už šventų dienų laužymą, už keiksmus ir piktažodžiavimus, taikomus Tau ir Tavo Šventiesiems, už šmeižtus, drabstomus į Tavo Vietininką ir visą kunigiją, už dieviškosios meilės Sakramento niekinimą ir jo įžeidimus baisiomis šventvagystėmis, pagaliau už viešus tautų nusikaltimus, užgaunančius Tavo įsteigtosios Bažnyčios teises ir valdžią.

Kaip gera būtų, kad tas nedorybes mes galėtume savo krauju nuplauti! Dabar gi, kad už įžeistą Dievo garbę atsiteistume, mes Tau duodame tą patį atlyginimą, kurį Tu kitados esi davęs Dievui Tėvui ant kryžiaus ir kurį kasdien atnaujini ant mūsų altorių. Prie to jungiame švenčiausiosios Panos Motinos, visų Šventųjų ir maldingų

krikščionių atlyginimus ir nuoširdžiai pasižadame, už savo pereitojo gyvenimo ir kitų nuodėmes ir už Tavo tos didžios meilės nepaisymą su Tavo malonės pagalba, kiek tik pajėgsime, atlyginti tvirtu tikėjimu, skaisčia dorove, tiksliu Evangelijos įsakymų, ypač meilės įsakymo, vykdymu; be to, pasižadame, kiek tik įstengsime, neprileisti, kad kas Tave įžeistų, ir, kiek tik išgalėsime, patraukti kuo daugiau žmonių, kad Tave išpažintų.

Priimk meldžiamas, maloningiausiasai Jėzau, per Švenčiausiąją Paną Mariją Atitaisytoją, mūsų Tarpininkę, šio atlyginimo, einančio iš geros valios, duoklę ir savo didžia ištvermės malone padėk mums Tave ištikimai garbinti ir tau ligi mirties tarnauti, idant pagaliau visi mes nueitumę į Tėvynę, kur Tu, Dievas, su Tėvu ir Šventąja Dvasia gyveni ir viešpatauji per amžių amžius. Amen.

(Ši malda yra Šventojo Tėvo Pijaus XI įsakyta kalbėti kasdien viešai bažnyčiose per ištisą Birželio mėnesį).

Už kiekvieną sukalbėjimą bažnyčioje ar viešoje koplyčioje prie išstatyto Švenč. Sakramento 7 metai ir tiek pat kvadragenų atlaido, arba pilnasis atlaidas, jei, be to, kas atliks išpažintį ir priims šv. Komuniją.

Tiems, kurie kada nors ir kur nors, kad ir privačiai, sukalbės šią maldą, 300 d. atlaido; arba pilnasis atlaidas kartą mėnesyje, jeigu kas ją kalbės kasdien per ištisą mėnesį, be to, aplankys bažnyčią ar viešąją koplyčią, atliks išpažintį ir priims šv. komuniją. S. Poenitentiaria die 1 Junii 1922 an.

Caput XII.

IN SOLEMNITATE CHRISTI REGIS.

MODUS CONSECRATIONIS GENERIS HUMANI SSmo CORDI JESU.

Saldžiausiasai Jėzau, žmonių giminės Atpirkėjau, pažvelk į mus, (nuolankiai puolusius ant kelių prieš Tavo altorių). Mes esame Tavo ir Tavo būti norime. Idant dar tvirčiau galėtume su Tavimi susijungti, štai šiandien kiekvienas mūsų noromis atsiduoda Tavo Švenčiausiajai Širdžiai Daugybė žmonių niekad nėra Tavęs pažinę; daugybė niekindami Tavo įsakymus, yra Tavęs išsižadėję. Gailestingiausias Jėzau, pasigailėk vienų ir antrų ir visus patrauk prie savo Švenčiausiosios Širdies. Būki, Viešpatie, Karalius ne vien tikinčiųjų, kurie niekad nėra nuo Tavęs atsitraukę, bet ir tų sūnų, palaidūnų, kurie yra Tave apleidę: padėk jiems veikiai grįžti į Tavo namus, idant nežūtų iš vargo ir bado. Būki Karalius tų, kurie arba klaidingu mokslu yra apvilti, ar atskilę dėl nesantaikos: pašauk juos prie tiesos šaltinio ir į tikėjimo vienybę, idant veikiai būtų viena avija ir vienas ganytojas. Būki Karalius visų tų, kurie dar tebeklaidžioja stabmeldijos ar islamo tamsybėse ir teikis juos apšviesti ir atvesti į savo karalystę. [Pagaliau pažvelk gailestingomis aki-

mis ir į vaikus tos tautos, kuri taip ilgus amžius yra buvus išrinktoji; ir Kraujas, kurį jie kitados yra šaukęsi ant savęs, dabar ir ant jųjų tenužengia, kaipo atpirkimo ir gyvybės srovė. Suteik, Viešpatie, savo Bažnyčiai tikrą pilną laisvę suteik visoms tautoms ramią tvarką padaryk tai, kad visoje žemėje nuo krašto ligi krašto skambėtų vienas balsas: Garbė dieviškajai Širdžiai, per kurią yra mums pelnytas išganymas: jai garbė ir šlovė per amžius. Amen.

LITANIAE SSMI CORDIS JESU.

Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison
Kristau, išgirsk mus, Kristau, išklausyk mus.
Tėve iš Dangaus, Dieve, pasigailėk mūsų.
Sūnau, pasaulio Atpirkėjau, Dieve, pasigailėk mūsų.
Šventoji Dvasia, Dieve,
Šventoji Trejybe, vienas Dieve,
Jėzaus Širdie, Sūnaus amžinojo Tėvo,
Jėzaus Širdie, Mergos Motinos įsčioje Šventosios Dvasios sutvertoji,
Jėzaus Širdie, su Dievo Žodžiu esmingai sujungtoji,
Jėzaus Širdie, begalinės didenybės,
Jėzaus Širdie, šventoji Dievo bažnyčia,
Jėzaus Širdie, Aukščiausiojo padangte,
Jėzaus Širdie, Dievo namai ir dangaus vartai,
Jėzaus Širdie, meilės liepsnojąs židiny,

Pasigailėk mūsų.

Jėzaus Širdie, teisybės ir meilės bū-stine,
Jėzaus Širdie, gerumo ir meilės pilnoji.
Jėzaus Širdie, visų dorybių gelme,
Jėzaus Širdie, visokios pag[illegible] ver-čiausioji,
Jėzaus Širdie, visų širdžių karaliene ir centre,
Jėzaus Širdie, kurioje visos yra išminties ir [illegible]genybės,
Jėzaus Širdie, kurioje gyvena visa Dievybės pilnybė,
Jėzaus Širdie, didžiausias Tėvo [illegible] gerėjime,
Jėzaus Širdie, iš kurios [illegible] mes esame ėmę,
Jėzaus Širdie, amžinųjų kalvų troškime,
Jėzaus Širdie, kantrioji ir gailestingiausioji,
Jėzaus Širdie, dosniausioji visiems, kurie Tavęs šaukiasi,
Jėzaus Širdie, gyvybės ir šventumo šaltini,
Jėzaus Širdie, atlyginime už mūsų nuodėmes,
Jėzaus Širdie, išniekinimo pripildytoji,
Jėzaus Širdie, dėl mūsų nedorybių sunaikintoji,
Jėzaus Širdie, lig mirties paklusnioji,
Jėzaus Širdie, ietimi pervertoji,

Jėzaus Širdie, visokios paguodos šaltini,
Jėzaus Širdie, mūsų gyvenime ir atsikėlime iš numirusių,
Jėzaus Širdie, mūsų ramume ir sutaikyme,
Jėzaus Širdie, nuodėmių auka,
Jėzaus Širdie, Tavyje viltį turinčiųjų išganyme,
Jėzaus Širdie, Tavyje mirštančiųjų viltie,
Jėzaus Širdie, visų šventųjų meilume, pasigailėk mūsų!

Pasigailėk mūsų.

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes, atleisk mums Viešpatie!
Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes, išklausyk mųs, Viešpatie!
Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes, pasigailėk mūsų.

℣. Jėzau romusis ir nuolankios Širdies.
℟. Padaryk mūsų širdį panašią į savo Širdį.

MELSKIMĖS.

Visagali, amžinasis Dieve, pažvelk į mylimiausiojo Savo Sūnaus Širdį, Jos garbinimus ir atlyginimus, kuriuos Jis Tau už nusidėjėlius yra padaręs, ir jų prašomas pasigailėti, atleisk ir dovanok jiems vardu to paties Savo Sūnaus Jėzaus Kristaus, kuris būdamas Dievas su Tavimi gyvena ir viešpatauja Šventosios Dvasios vienybėje per amžių amžius. Amen.

Ex decr. S. R. C. 23 aprilis 1926 an.

in Festo D. N. J. C. Regis in omnibus ecclesiis parochialibus coram SS Sacramento exposito recitatur formula (anno 1925 reformata) Consecrationis generis humanis SS. Cordi Jesu cum Litaniis de eodem Sacro Corde.

APPENDIX

In ecclesiis Provinciae Lituanae inde ab antiquissimis temporibus usque modo remanent in usu binae formulae pro impositione manum Sacerdotis super aegros infantes et adultos, quas, clero lituano saepius petente, hic seperatim a textu Ritualis Romani reimprimi operae pretium duximus.

I. Impositio manuum Sacerdotis super aegros infantes.

(E „Rituali Sacramentorum ac aliarum Ecclesiae Romano Catholicae caeremoniarum. Ex Rituali Synodi Provincialis Petricoviensis depromptum. Editio nova, aucta et emendata. Vilnae Typis et impensis Joseph Zavadzki. 1864, pp. 300–305).

Sacerdos, facta contritione et intentione ad formam et Ritum Sanctae Romanae Ecclesiae Catholicae, in meritis et virtute Apostolorum et aliorum Sanctorum, cum plera fide, fiducia et devotione, sequentes Orationes et Benedictiones proferat super aegros, pro temporis opportunitate et aegrotantium desiderio.

Sacerdos inponat dextram manum super caput infirmi et dicat:

Super aegros manus imponent, et bene habebunt. Jesus, Mariae Filius, mundi salus, et Dominus, meritis et intercessione Sanctorum Apostolorum suorum Petri et Pauli et omnium Sanctorum, sit tibi clemens et propitius.

℟. Amen.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit coelum et terram.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Domine Jesu Christe, qui parvulos tibi oblatos, ad te venientes complexabaris (*hic ponat manus super caput singulorum puerorum et puellarum*) manusque super illos imponens benedicebas: sinite parvulos venire ad me, et nolite prohibere illos: talium est enim Regnum Coelorum, Angeli eorum semper vident faciem Patris mei: respice, quaesumus, ad pueri praesentis (vel puerorum et puellarum praesentium) innocentiam et ad suorum parentum devotionem, et clementer eos per ministerium meum bene ✠ dic, ut in tua gratia et tua misericordia semper proficiant, te diligant, te timeant, mandata tua custodiant, te ad finem optatum feliciter perveniant. Per Te, Jesu Christe, Salvator mundi, qui vivis et regnas Deus etc. Amen.

Benedictio Dei Pa ✠ tris Omnipotentis et Fi ✠ lii et Spi ✠ ritus Sancti, descendat super vos, et dirigat vos, et maneat semper vobiscum. Amen.

OREMUS.

Quaesumus, Omnipotens Deus, pueris istis, pro quibus tuam deprecamur clementiam, bene ✠ dicere dignare, et per virtutem Sancti Spiritus corda eorum corrobora, vitam sanctifica, castimonia decora, et sensus eorum in bonis operibus muni, et informa, próspera tribue, pacem concede, salutem

confer, charitatem largire, et ab omnibus diabolicis, atque humanis insidiis tua protectione et virtute semper defende, et in finem ad requiem paradisi eos perduc. Per Dominum nostrum etc.

Postea dicat:

℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.
℣. Initium Sancti Evangelii secundum Joannem.
℟. Gloria tibi Domine.

Faciens signum Crucis de more super se in fronte, ore et pectore. Joan. 1.

In principio erat Verbum: et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum, Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil, quod factum est. In ipso vita erat, et vita erat lux hominum; et lux in tenebris lucet, et tenebrae eam non comprehenderunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joannes. Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum. Non erat ille lux sed ut testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quae illuminat omnem hominem, venientem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognovit. In propria venit, et sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem Filios Dei fieri, his qui credunt

in Nomine ejus: qui non ex sanguinibus neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. Et *Verbum Caro factum est, et habitavit in nobis*; et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi unigeniti a Patre, plenum gratiae et veritatis.

Postea subjungit, dicens:

Benedictio Dei Omnipotentis, Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii et Spiritus ✠ Sancti, descendat super te (vos) et maneat semper.

℟. Amen.

Deinde aspergat eum (eos) aqua benedicta.

II. Impositio manuum super aegros adultos.

Sacerdos imponat dextram manum super caput infirmi et dicat:

Super aegros manus imponat, et bene habebunt. Jesus, Mariae Filius, mundi salus et Dominus, meritis et intercessione Sanctorum Apostolorum suorum Petri et Pauli, et omnium Sanctorum; sit tibi clemens et propitius. Amen.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit coelum et terram.

℣. Domine, exaudi orationem meam.

℟. Et clámor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Deus, qui discipulis tuis dedisti potestatem super aegros manus imponendi, ut

bene habeant; da, quaesumus, ut quod vita nostra non mereatur, id nobis virtute ordinis Sacerdotalis, et meritis ac precibus Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli omniumque SS. concedatur: quo per impositionem manuum nostrarum hic famulus tuus (aut famula tua) ab omni infirmitate mentis et corporis liberetur et post hanc vitam gaudia aeterna consequatur. Per Christum, Dominum nostrum etc.

OREMUS.

Deus humani generis benignissime conditor et misericordissime reformator, qui nos servos tuos non nostris meritis, sed sola dignatione misericordiae tuae ad Sacerdotale Officium vocare dignatus es, da fiduciam tui muneris exequendi, et ipse in nostro ministerio, quod tuae est potestatis, operare, atque intercedentibus precibus et meritis Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, Omniumque SS. tuorum concede propitius, ut hic famulus tuus in infirmitate corporis constitutus, per tuam benedictionem, manuumque nostrarum impositionem, ab eadem citius liberetur; et peccatorum suorum remissione percepta, integra mentis et corporis sanitate laetetur. Per Christum, Dominum nostrum. Amen.

OREMUS.

Domine Sancte Pater Omnipotens, aeterne Deus, qui fragilitatem humanae condi-

tionis, infusa virtutis tuae dignatione confirmas, ut salutaribus remediis pietatis tuae corpora nostra et mentes vegetentur, super hunc famulum tuum propitius intende, ut omni necessitate corporea infirmitatis exclusa, gratia in eo pristinae sanitatis perfecta reperetur. Per Christum, Dominum nostrum.

℟. Amen.

Legatur demum initium S. Evangelii secundum Joannem, ut supra in benedictione parvulorum (p. 105), quo finito, subjungat dicens:

Benedictio Dei Omnipotentis, Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ Sancti, descendat super te et maneat semper. Amen.

Deinde aspergat eum aqua benedicta.

O. A. M. D. G.

„Šviesos" sp., Kaunas, Jakšto g-vė, 2.

Pasvalys
Kvdadwai

10/-